

Život Cirkvi

Ročník 20

40/2013

Plénium predsedov európskych biskupských konferencií v Bratislave
Boh a štát,
Európa medzi laicitou a laicizmom

Byť v pohybe ako tlúče srdce

Vatikán, 27. septembra (RV) - Katechéza je pilierom výchovy ku viere a potrebujeme dobrých katechétov, povedal Svätý Otec 1600 katechétom, pastoračným pracovníkom, učiteľom a odborníkom rôznych formačných inštitúcií, účastníkom Medzinárodného katechetického kongresu, ktorí sa v rámci Roku viery zišli vo vatikánskej aule Pavla VI. Katechéti treba „byť“! Nie „pracovať“ ako katechéti, to nie je nanič! Pracujem ako katechéta, lebo sa mi páči učiť... - Ale ak nie si katechéta, je to nanič! Neprinesieš úrodu! Byť katechétom je povolanie. Dobre si to všimnite, nepovedal som robiť katechétu, ale ním byť, aby si dal do toho svoj život. Byť katechétom znamená vydávať svedectvo o viere v súlade so svojim životom. A to nie je ľahké. Nie je to ľahké! My pomáhame, privádzame ku stretnutiu s Kristom slovami, životom, svedectvom. Byť katechéti, to si vyžaduje lásku, stále silnejšiu lásku ku Kristovi, lásku k jeho svätému ľudu. A táto láska sa nedá kúpiť v obchodoch, dokonca ani tu v Ríme ju nedostanete. Táto láska pochádza od Krista! Je to dar Krista! Je to Kristov dar! A ak pochádza od Krista, u Krista začína a musíme znova začínať od Krista skrze lásku, ktorú nám on dáva.

1. Znova začínať u Krista znamená v prvom rade mať s ním blízky vzťah, byť s ním v dôvernom vzťahu. Nie je to v titule, ale v postoji: byť s ním, a to po celý život! Znamená to byť v prítomnosti Pána, nechať sa ním viesť. Dovoľ, aby sa Pán na teba díval. On sa bude na teba dívať. Buď si istý, že on sa díva. A toto je oveľa dôležitejšie než titul katechéty, je to súčasťou bytia katechéty.

2. Druhým prvkom je toto: znovu začať od Krista, čo znamená napodobniť ho vyjdením zo seba samého a kráčaním v ústrety druhým. A toto je práca katechéty: nepretržite vychádzať zo seba kvôli láske, aby sme svedčili o Ježišovi, hovorili o Ježišovi a ohlasovali Ježiša. Srdce katechéty je vždy v tomto pohybe „systoly“ a „diastoly“: zjednotiť sa s Ježišom - ísť v ústrety druhým. Ide o dve veci: zjednocujem sa s Ježišom a vychádzam v ústrety iným.

3. Tretí bod, pokračujúc stále v tejto línii: znovu vychádzať od Krista znamená nemať strach ísť s ním na periférie.

Drahí katechéti, to boli tie tri body. Vždy znova začínajme od Krista! Vyjadrujem vám vďaka za to, čo robíte, no predovšetkým za to, že ste v Cirkvi, v putujúcom Božom ľude, že putujete s Božím ľuďom. Zotrvajme s Kristom, zotrvajme v Kristovi, usilujme sa byť vždy viac zjednotení s ním, nasledujme ho, napodobňujme ho v jeho pohybe lásky, v jeho vyjdení v ústrety človeku, a vyjdime, otvoríme dvere, majme odvahu kliesniť nové cesty pre ohlasovanie evanjelia. **RV/jak/ snímka RV**

Svätý Otec: Katechéta je živou pamiatkou Boha

Vatikán 29. septembra (RV) Nedeľa 29. septembra sa v rámci Roka viery slávi ako Deň katechétov. Svätý Otec František pri tejto príležitosti slávil predpoludním na Námestí sv. Petra spolu so šiestimi stovkami koncelebrujúcich kňazov svätú omšu za bohatej účasti veriacich. Medzi nimi nechýbalo takmer dvetisíc katechétov z celého sveta, ktorí sa v predchádzajúcich dňoch zúčastnili na Medzinárodnom katechetickom kongrese vo Vatikáne.

František v homílii poukázal na nebezpečenstvo vkladania istoty do vlastníctva vecí, ktoré nás následne oberú o našu ľudskú tvár. „Kto je katechéta?“ opýtal sa Svätý Otec. „Je to ten, kto si v pamäti

uchováva a živí pamiatku Boha, uchováva ju v sebe a dokáže ju prebudiť v druhých.“

„«Beda tým, čo bezstarostne žijú na Sione, a tým, čo sa cítia bezpeční..., čo spávajú na posteliach zo slonoviny» (Am 6,1.4), jedia, pijú, vyspevujú, zabávajú sa a nestarajú sa o ťažkosti druhých. Tieto slová proroka Amosa sú tvrdé, no robia nás ostrážitými pred nebezpečenstvom, ktorému sme všetci vystavení. Čo pranie ruje tento Boží posol? Čo stavia pred oči svojich súčasníkov a aj pred naše oči dnes? Riziko uvelebenia sa, pohodlnosti, svetáctva v živote a v srdci, zamerania sa v prvom rade na blahobyt. Ide o to isté, čo prežíval boháč z evanjelia, ktorý sa

obliekal do vyberaných šiat a každý deň prepychovo hodoval: pre neho bolo dôležité práve toto. A chudobný, ktorý bol pri jeho bráne a nemal sa čím zasýtiť? To nebola jeho starosť, to sa ho netýkalo. Ak sa veci, peniaze, svetské záujmy, stávajú stredobodom života, zmocňujú sa nás, vlastnia nás a my strácame našu samotnú ľudskú totožnosť. Dobré si všimnite: boháč z evanjelia nemá meno, je to jednoducho «istý boháč». Veci, ktoré má vo vlastníctve, sú jeho tvárou, inú tvár nemá.

Skúsme sa však opýtať: Ako je možné, že sa niečo také vôbec deje? Ako je možné, že ľudia, azda aj my, upadáme do nebezpečenstva, že sa uzatvoríme, že si svoju istotu založíme na veciach, ktoré nás v konečnom dôsledku oberú o tvár, o našu ľudskú tvár? Toto nastáva vtedy, keď sa z našej pamäti vytráca Boh. «Beda tým, čo bezstarostne žijú na Sione» hovoril prorok. Ak nemáme na pamäti Boha, všetko sa nám sploštuje, všetko sa točí okolo „ega“, okolo nášho blahobytu. Život, svet, tí druhí, to všetko sa rozpadáva, už na nich vôbec nezáleží, všetko sa zužuje na jeden jediný rozmer: mať. Ak stratíme z pamäti Boha, aj my sami sa rozpadávame, aj my sami sa stávame prázdny, strácame svoju tvár tak ako boháč z evanjelia! Kto ide za márnosťou, sám sa stane márnym – hovorí ďalší veľký prorok, Jeremiáš (porov. Jer 2,5). Sme stvorení na obraz a podobu Boha, a nie na obraz a podobu vecí, bôžikov!

Keď sa tak na vás pozerám, kladiem si otázku: Kto je katechéta? Je to ten, kto si v pamäti uchováva a živí pamiatku Boha, uchováva ju v sebe a dokáže ju prebudiť v druhých. Aké je to krásne: mať vo svojej pamäti Boha, tak ako Panna Mária, ktorá zoči-voči úžasnému Božiemu konaniu v jej živote nemyslí na poctu, na prestíž, na bohatstvá, neuzatvára sa do seba. Naopak. Čo robí po tom, ako prijme anjelovo zvestovanie a počne Božieho Syna? Vydáva sa na cestu, ide k staršej príbuznej Alžbete, ktorá je tiež v požehnanom stave, aby jej pomohla. A pri stretnutí s ňou prvé, čo urobí, je rozpomienka na Božie skutky, na Božiu vernosť v jej živote, na dejiny jej národa, na naše dejiny: «Veľbí moja duša Pána... lebo zhladal na poníženosť svojej služobnice... jeho milosrdenstvo z pokolenia na pokolenie» (Lk 1,46.48.50).

Mária má vo svojej pamäti Boha. V tomto Máriinom speve je aj rozpomienka na jej osobný príbeh, príbeh, ktorý s ňou vytvoril Boh, jej vlastná skúsenosť viery. A tak je to u každého z nás, u každého kresťana: viera obsahuje doslova v pamäti uložený Boží príbeh s nami, pamiatku stretnutia s Bohom, ktorý koná ako prvý, ktorý tvorí a zachraňuje, ktorý nás premieňa. Viera je pamätanie si jeho slova, ktoré rozohrieva srdce, jeho spásnych činov, ktorými nám darúva život, očisťuje nás, opatruje nás a živí. Katechéta je práve taký kresťan, ktorý túto pamäť dáva do služby ohlasovania. Nie aby sa zviditeľňoval, nie aby hovoril o sebe, ale aby hovoril o Bohu, o jeho

láske, o jeho vernosti. Aby vyrozprával a odovzdal všetko, čo Boh zjavil, teda náuku v jej celosti, bez uberania či pridávania.

Svätý Pavol odporúča svojmu žiakovi a spolupracovníkovi Timotejovi predovšetkým jedno: pamätaj. «Pamätaj na Ježiša Krista, vzkrieseného z mŕtvych, ktorého ja ohlasujem a pre ktorého znášam útrapy» (porov. 2 Tim 2,8-9). Apoštol však môže toto povedať preto, lebo si ako prvý v pamäti uchovával Krista, ktorý ho povolal, keď bol prenasledovateľom kresťanov, dotkol sa ho a premenil ho svojou milosťou.

Katechéta je teda kresťan, ktorý v sebe nosí Božiu pamiatku, nechá sa ňou viesť v celom svojom živote a dokáže ju prebúdzat' aj v srdci druhých. Toto je náročné! Toto kladie nároky na celý život! Čím je samotný katechizmus, ak nie pamiatkou Boha, pamiatkou jeho konania v dejinách, pamiatkou toho, že sa nám stal blízkym v Kristovi, prítomným v jeho slove, vo sviatosťach, v jeho Cirkvi, v jeho láske? Drahí katechéti, pýtam sa vás: sme pamiatkou Boha? Sme naozaj ako hliadky, ktoré v druhých prebúdzajú Božiu pamiatku, ktorá rozohrieva srdce?

«Beda tým, čo bezstarostne žijú na Sione», hovorí prorok. Akou cestou sa máme vydať, aby sme neboli ľuďmi ľahkomyselnými, ktorí svoju istotu zakladajú na sebe samých a na veciach, ale aby sme boli ľuďmi Božej pamiatky? V druhom čítaní sv. Pavol, keď píše takisto Timotejovi, dáva niektoré usmernenia, ktoré môžu naznačiť cestu aj pre katechéta, našu cestu: usilovať sa o spravodlivosť, nábožnosť, vieru, lásku, trpezlivosť, miernosť (porov. 1 Tim 6,11). Katechéta je človekom Božej pamiatky, ak je neustále v živom vzťahu s ním a s blízkymi, ak je človekom viery, ktorý sa opravdivo spolieha na Boha a na ňom zakladá svoju istotu; ak je človekom dobročinnosti a lásky, ktorý vo všetkých vidí bratov; ak je človekom „hypomoné“, trpezlivosti a vytrvalosti, ktorá dokáže čeliť ťažkostiam, skúškam a neúspechom s pokojom a nádejou v Pánovi; ak je človekom miernym, schopným porozumenia a milosrdenstva.

Prosme Pána, aby sme všetci boli ľuďmi, ktorí uchovávali a živia pamiatku Boha vo svojom živote a vedia ju prebúdzat' v srdci druhých. Amen.“

V závere liturgického slávenia sa v mene prítomných katechéto Svätému Otcovi poďakoval Mons. Salvatore Fisichella, predseda Pápežskej rady na podporu novej evanjelizácie, ktorá podujatie organizovala. Svätý Otec osobitne pozdravil prítomného grécko-pravoslávneho patriarchu Antiochie a celého Východu Youhannu X. Pripomenul, že jeho prítomnosť je pre nás pozvaním pokračovať v modlitbe za pokoj v Sýrii a na Blízkom východe. Pripomenul tiež nového blahoslaveného, chorvátskeho diecézneho kňaza Miroslava Bulešiča, ktorý v roku 1947 položil život za vieru a bol včera v Chorvátsku blahorečený.

RV/Jozef Bartkovjak SJ

Katechéza generálnej audiencie Svätého Otca: Prečo je Cirkev svätá

Vatikán 2. októbra (RV) Generálna audiencia Svätého Otca Františka na Námestí sv. Petra vo Vatikáne sa začala čítaním z Božieho slova: «Kristus miluje Cirkev a seba samého vydal za ňu, aby ju posvätil očistným kúpeľom vody a slovom, aby si sám pripravil Cirkev slávnou, na ktorej niet škvrny ani vrásky, ani ničoho podobného, ale aby bola svätá a nepoškvrnená.» Po týchto slovách z Listu Efezanom (Ef 5,25-26) sa prítomným prihovoriť Svätý Otec v katechéze:

„Drahí bratia a sestry, dobrý deň!

V Kréde, po vyznaní „Verím v jednu Cirkev“, pridávame prívlastok „svätú“. Týmto potvrdzujeme svätosť Cirkvi, ktorá je jej charakteristikou, už od počiatku prítomnou vo vedomí prvých kresťanov, ktorí sa nazývali jednoducho „svätými“ (porov. Sk 9,13.32.41; Rim 8,27; 1 Kor 6,1), pretože boli presvedčení o tom, že Cirkev posväcuje Boh pôsobením Ducha Svätého.

V akom zmysle je však Cirkev svätá, keď je evidentné, že historická Cirkev mala na svojej púti počas storočí toľko ťažkostí, problémov a tmavých období? Ako môže byť Cirkev svätá, keď ju tvoria ľudia, hriešnici? Hriešni muži, hriešne ženy, hriešni kňazi, hriešne rehoľné sestry, biskupi hriešnici, kardináli hriešnici, pápež hriešnik... Je to tak! Ako môže byť takáto Cirkev svätá?

1. Pri odpovedi na túto otázku si poslúžim úryvkom z Listu sv. Pavla kresťanom do Efezu. Apoštol, použijúc ako príklad rodinné vzťahy, potvrdzuje, že „Kristus miluje Cirkev a seba samého vydal za ňu, aby ju posvätil“ (Ef 5,25-26). Kristus miluje Cirkev a úplne daroval seba samého na kríži. To znamená, že Cirkev je svätá, pretože pochádza od Boha, ktorý je svätý, je jej verný, neoponechá ju napospas moci smrti a zla (porov. Mt 16,18). Je svätá, pretože Ježiš Kristus, Boží Svätý (porov. Mk 1,24), je s ňou nerozlučiteľne spojený (porov. Mt 28,20). Je svätá, pretože ju vedie Duch Svätý, ktorý ju očisťuje, premieňa, obnovuje. Nie je svätá pre naše zásluhy, ale preto, že ju posväcuje Boh, je to ovocím Ducha a jeho darov. Nestáva sa svätou naším pričinením: je to Boh, je to Duch Svätý, ktorý ju vo svojej láske posväcuje!

2. Mohli by ste namietať, že Cirkev tvoria hriešnici, čo je každodenne zrejme. Je to pravda! Sme Cirkvou hriešnikov. My, hriešnici, sme povolani nechať sa premieňať, obnovovať, posväcovať Bohom. V dejinách sa objavovalo pokušenie zo strany niektorých, ktorí tvrdili: Cirkev je Cirkvou iba tých, ktorí sú čistí, dokonale poctiví, a ostatní sú vylúčení. To nie je pravda, ale heréza! Cirkev, ktorá je svätá, neodmieta hriešnikov. Neodmieta nás všetkých! Nevylučuje, pretože všetkých volá, prijíma, je otvorená aj voči tým najvzdialenejším, všetkých pozýva, aby sa nechali objasť milosrdenstvom, nežnosťou a odpustením Otca, ktorý každému ponúka možnosť stretnúť sa s ním a kráčať v ústrety svätosti.

„Otče, ale ja som hriešnik, mám veľké hriechy, ako sa môžem cítiť súčasťou Cirkvi?“ - Drahý brat, drahá sestra, Pán si želá, aby si pred ním vyslovil práve toto: „Pane, som tu s mojimi hriechmi!“ Je tu niekto z vás bez hriechov? Nikto! Nik z nás! Všetci nesieme svoje hriechy. Pán si však želá, aby sme mu povedali: „Odpusť mi, pomôž mi kráčať, premeň moje srdce!“ Pán môže premeniť srdce! V Cirkvi stretávame Boha, ktorý nie je sťa bezcitný sudca, ale ako Otec z evanjeliového podobenstva. Môžeš byť podobný synovi, ktorý zanechal domov, ktorý zakúsil úplné odlúčenie od Boha. Ak však nájdeš silu povedať: „chcem sa vrátiť domov“, nájdeš otvorené dvere, Boh ti vyjde v ústrety, pretože ťa neprestajne čaká. Boh ťa vždy čaká. Boh ťa objíme, pobožká a pripraví ti hostinu. Boh chce, aby sme patrili do Cirkvi, ktorá dokáže otvoriť náručie, aby doň privinula všetkých a nebola domom iba niekoľkých, ale domom pre každého, kde sa všetci môžu nechať obnoviť, premeniť, posvätiť jeho láskou, tí najsilnejší i tí najslabší, hriešnici aj ľahostajní, tí, čo sú sklúčení a cítia sa stratení.

Cirkev všetkým ponúka možnosť kráčať po ceste svätosti, ktorá je cestou kresťana. Umožňuje nám stretnúť Ježiša Krista vo sviatosťiach, osobitne vo sviatosťi zmierenia a v eucharistii, prináša nám Božie slovo, dáva nám možnosť žiť v dobročinnnej láske, v Božej láske voči všetkým. Opýtajme sa teda, či sa nechávame posväcovať? Sme Cirkvou, ktorá volá a s otvoreným náručím prijíma hriešnikov, dodáva odvalu, nádej, alebo sme Cirkvou, ktorá je uzavretá sama v sebe? Sme Cirkvou, v ktorej prežívame Božiu lásku, prejavujeme pozornosť voči bližnému, v ktorej sa navzájom modlíme jedni za druhých?

3. Posledná otázka: čo môžem urobiť ja, slabý, krehký, hriešnik? Boh ti odpovedá: neboj sa svätosti, nemaj strach mieriť k výšinám, nechať sa milovať a očistiť Bohom, neboj sa dovoliť Duchu Svätému, aby ťa viedol. Nechajme sa „nakaziť“ Božou svätosťou. Ku svätosti je povolaný každý kresťan (porov. Lumen gentium, 39-42). Svätosť nespočíva predovšetkým v konaní mimoriadnych vecí, ale v tom, že necháme pôsobiť Boha. Znamená stretnutie našej slabosti so silou jeho milosti, značí dôveru v jeho činnosť, ktorá nám umožňuje žiť v láske, robiť všetko s radosťou a pokorou na Božiu slávu a pre službu bližnému.

Francúzsky spisovateľ Léon Bloy v posledných chvíľach svojho života vyslovil jeden svoj slávny výrok: „Existuje v živote iba jeden smútok, z toho, že nie sme svätí“. Nestráčajme nádej vo svätosť, kráčajme všetci touto cestou. Chceme sa stať svätými? Pán nás všetkých očakáva s otvoreným náručím. Očakáva nás, aby nás sprevádzal na tejto ceste svätosti! Prežívajme svoju vieru s radosťou, dovoľme Pánovi, aby nás miloval. Poprosme Boha v modlitbe o tento dar pre nás i pre ostatných. Ďakujem.“ **Preložila: sr. Agnesa Jenčíková**

Svätý Otec k medzináboženskému stretnutiu za pokoj

Rím 30. septembra (RV) V Ríme sa v nedeľu začalo XXVII. medzinárodné stretnutie za pokoj organizované Komunitou sv. Egídia na tému „Odvaha nádeje: náboženstvá a kultúry v dialógu“. Pri tejto príležitosti kardinál Agostino Vallini, vikár Svätého Otca pre Rímsku diecézu, predsedal eucharistickej slávnosti v Bazilike sv. Pavla za hradbami. Prítomní boli aj zástupcovia pravoslávia a protestantských spoločností.

Slávnostné otvorenie stretnutia sa uskutočnilo v budove Auditória neďaleko Vatikánu. Súčasťou programu boli mítingy, rozhovory, modlitbové stretnutia predstaviteľov rozličných náboženstiev. Podujatie sa skončilo 1. októbra vyhlásením Apelu k pokoju z Ríma 2013.

Viac ako 400 predstaviteľov veľkých náboženstiev a činiteľov politického a kultúrneho diania zo 60 krajín, účastníkov stretnutia prijal aj Svätý Otec František.

„Vaše blaženosti, významní predstavitelia cirkví, cirkevných spoločností a veľkých náboženstiev, s veľkou radosťou vám z celého srdca ďakujem, že ste sa rozhodli uskutočniť túto návštevu.

Žijete teraz intenzívnymi dňami tohto stretnutia, ktoré spája ľudí rozličných náboženstiev, a ktoré nesie príznačný a zaväzujúci názov: „Odvaha nádeje“. Opätovne ďakujem profesorovi Andreovi Riccardimu za slová privítania, ktoré vyslovil v mene vás všetkých, a spolu s ním aj Komunita sv. Egídia za to, že s húževnatosťou nasleduje cestu, ktorú naznačil blahoslavený Ján Pavol II. počas historického stretnutia v Assisi, a teda modlitbou a prácou v prospech pokoja naďalej udržiavať zažaté svetlo nádeje. Bolo to v roku 1986, v čase, keď bol ešte svet poznačený rozdelením do znepriateľených blokov, a keď pápež v tomto kontexte vyzval náboženských lídrov, aby sa modlili za pokoj: už nie viac jedni proti druhým, ale jedni vedľa druhých. Nemalo a nemohlo to zostať iba akýmsi ojedinelým stretnutím. Pokračovali ste na tejto ceste a prispeli ste k jej zvýšenému dynamizmu tým, že ste do dialógu zapojili význačné osobnosti všetkých náboženstiev, i laických a humanistických predstaviteľov.

Práve v týchto mesiacoch cítime, že svet potrebuje „ducha“, ktorý dal život tomuto historickému stretnutiu. Prečo? Pretože tak veľmi potrebuje pokoj. Nie, nemôžeme nikdy rezignovať pred bolesťou celých národov, rukojemníkov vojny, chudoby, vykorisťovania. Nemôžeme zostať ľahostajnými a bezmocnými svedkami drámy detí, rodín, starých ľudí, postihnutých násilím. Nemôžeme dopustiť, aby terorizmus držal vo svojej moci srdcia niekoľkých násilníkov, ktorí rozosievajú bolesť a smrť tak veľkému počtu ľudí. Osobitným spôsobom všetci nepretržite a dôrazne tvrdíme, že nemôže jestvovať nejaké náboženské ospravedlnenie násilia, nech už sa prejavuje akýmkoľvek spôsobom. Ako zdôraznil pápež Benedikt XVI. pred dvomi rokmi pri 25. výročí stretnutia v Assisi, je potrebné odstrániť všetky formy nábožensky motivovaného násilia a spoločne zabezpečiť, aby svet nepadol za obeť tomu násiliu, ktoré

sa nachádza v každom takom projekte civilizácie, ktorý sa zakladá na odmietnutí Boha.

Ako vedúci predstavitelia rôznych náboženstiev môžeme urobiť veľa. My všetci nesieme zodpovednosť za pokoj! Modliť sa za pokoj a pracovať za pokoj! Náboženský vodca je vždy človekom pokoja, pretože prikázanie pokoja je hlboko zapísané v náboženských tradíciách, ktoré reprezentujeme. Čo však môžeme urobiť? Vaše každoročné stretnutie nám naznačuje cestu, ktorou je odvaha dialógu prinášajúca nádej. Vo svete, v spoločnosti je tak málo pokoja práve preto, že chýba dialóg, chýba úsilie zanechať malý horizont vlastných záujmov a otvoriť sa skutočnej a úprimnej komunikácii tvárou v tvár. K pokoju je potrebný húževnatý, trpezlivý, priekavý, inteligentný dialóg, ktorým sa nič nestratí. Dialóg môže zvíťaziť nad vojnou. Dialóg umožňuje spoluprácu ľudí rôznych generácií, ktoré sa často ignorujú; umožňuje spolužitie občanov pochádzajúcich z rôznych etnických skupín či vierovyznaní. Dialóg je cestou k pokoju. Lebo dialóg podporuje porozumenie, harmóniu, svornosť, pokoj. Z tohto dôvodu je veľmi dôležité, aby rástol, aby sa šíril medzi ľuďmi akéhokoľvek postavenia a presvedčenia, ako sieť pokoja, ktorá chráni svet a tých najzraniteľnejších.

Ako náboženský predstavitelia sme povolani k tomu, aby sme boli skutočnými „ľuďmi dialógu“, aby sme kovali v prospech budovania pokoja nie ako vyjednávači, ale ako opravdiví prostredníci (mediátori). Vyjednávači sa snažia získať určitú zľavu u každej zo strán, aby nakoniec nadobudli nejaký zisk pre seba. Naopak prostredníci sú tí, ktorí si nenechávajú nič pre seba, ale veľkoryso sa rozdávať, až kým sa nezoderú, vedomí si toho, že jediným ziskom je pokoj. Každý z nás je povolaný k tomu, aby sa stal tvorcom pokoja, aby zjednocoval a nie rozdeľoval, aby uháňal nenávisť namiesto jej prechovávaní, aby otváral cesty dialógu a nestaval nové múry! Vedme dialóg, stretávajme sa pre budovanie kultúry dialógu a kultúry stretnutia vo svete.

Dedičstvo prvého stretnutia v Assisi, živené rok čo rok aj v rámci vášho putovania, ukazuje, ako je dialóg úzko spätý s modlitbou každého z vás. Dialóg a modlitba rastú alebo upadajú spoločne. Vzťah človeka s Bohom je školou i pokrmom pre dialóg s ľuďmi. Pápež Pavol VI. hovorieval o „nadprirodzenom pôvode dialógu“ a povedal: „Náboženstvo je vo svojej podstate vzťah medzi Bohom a človekom. Modlitba vyjadruje tento vzťah prostredníctvom dialógu“ (Encyklika *Ecclesiam suam*, 72). Pokračujme v modlitbe za pokoj vo svete, v Sýrii, na Blízkom východe, v mnohých krajinách sveta. Nech táto odvaha k pokoju daruje svetu odvažu nádeje, všetkým, ktorí trpia v dôsledku vojny, mladým, ktorí s obavami hľadajú na vlastnú budúcnosť. Nech nás Všemohúci Boh, ktorý počúva naše modlitby, podporuje na tejto ceste pokoja. Chcel by som v tejto chvíli, aby sme si všetci, každý jeden z nás, v Božej prítomnosti, v tichosti navzájom zapriali pokoj.

RV/mf

Svätý Otec zriadil „Radu kardinálov“ v pôvodnom osemčlennom zložení

Vatikán 30. septembra (RV) Svätý Otec František formou zverejneného chirografu ustanovil „Radu kardinálov“, ktorej úlohou je pomáhať mu pri spravovaní Cirkvi a pri skúmaní projektu revízie Apoštolskej konštitúcie *Pastor bonus* o Rímskej kúrii.

Členmi novozriadenej rady sú tí istí ôsmi členovia poradnej skupiny, ktorých vymenoval už 13. apríla: Giuseppe Bertello, predseda Governatorátu Mestského štátu Vatikán, Francisco Javier Errazuriz Ossa, emeritný arcibiskup Santiaga de Chile, Oswald Gracias, arcibiskup Bombaja (India), Reinhard Marx, arcibiskup Mníchova-Freisingu, Laurent Monsengwo Pasinya, arcibiskup Kinshasy (Demokratická republika Kongo), Sean Patrick O'Malley, arcibiskup Bostonu, George Pell, arcibiskup Sydney, Óscar Andrés Rodríguez Maradiaga, arcibiskup Tegucigalpy (Honduras).

Obsah spomenutého dokumentu dnes bližšie vysvetlil riaditeľ Tlačového strediska Svätej stolice P. Federico Lombardi SJ na popoludňajšom brífingu. Zdôraznil, že táto rada, ako už napovedá sám názov, má poradný charakter. Má dva hlavné ciele: pomôcť vo vedení univerzálnej Cirkvi a študovať návrh revízie Apoštolskej konštitúcie *Pastor bonus* o Rímskej kúrii. Predmetom konzultácií Svätého Otca s kardinálmi teda nie je iba reforma kúrie, ale aj otázky spravovania univerzálnej Cirkvi.

Pre pápeža, ako povedal páter Lombardi, je aj toto veľmi dôležité, a azda ešte dôležitejšie. „Členovia novozriadenej Rady kardinálov sú známi. Ide o osem kardinálov, ktorí boli vybraní z rôznych častí sveta, pričom sú zastúpené všetky kontinenty alebo časti sveta: Južná, Stredná i Severná Amerika, Ázia, Európa, Afrika a Austrália. A ďalej je to predseda Governatorátu ako zástupca Ríma. Okrem predsedu Governatorátu sú všetci kardináli tiež arcibiskupmi, boli alebo sú arcibiskupmi veľkých diecéz, takže sú kardinálmi a zároveň zástupcami biskupstiev, ako vysoko kvalifikovaní členovia biskupského zboru. Ide teda o kardinálov pastierov, s veľkou skúsenosťou s problémami Cirkvi vo svete.“

Ako poznamenal páter Lombardi, pápež môže podľa potreby slobodne upraviť počet a zloženie Rady kardinálov. Ako ďalej vysvetlil, práca Rady kardinálov môže byť kolektívna, ale môže mať aj podobu individuálnych konzultácií. Nemusia teda pracovať výlučne skupinovo. Rada kardinálov nemá ani pevne zadefinovaný vzťah voči iným inštitúciám: „Chirograf vyslovene nehovorí o špecifickom vzťahu s inými inštitúciami, ďalšími skupinami alebo komisiami. Ale zdá sa, že je jasné, že sa prezentuje ako skupina konzília Svätého Otca, nie ako nejaká štruktúra v správe Cirkvi, aspoň nie v aktuálnej fáze. Nejde o zbor, ktorý by musel vypracovávať dokumenty a robiť rozhodnutia. Môžu predkladať návrhy, ponúkajú svoju službu pápežovi, rozhodnutia sú potom vecou pápeža.“

Hovorca Vatikánu ďalej charakterizoval celkový štýl riadenia, aký využíva pápež František, charakteristický častým konzultovaním. Poznamenal, že novozriadenu Radu kardinálov možno vnímať ako „ďalší nástroj, ktorý obohacuje vedenie Cirkvi novým spôsobom konzultácií, teda obohatenie už dostupných nástrojov Svätého Otca pre riadenie Cirkvi. Vieme, že pápež hovoril už pri niekoľkých príležitostiach a najmä tiež v poslednom rozhovore uverejnenom v *La Civiltà Cattolica*, že tento spôsob riadenia mu umožňuje časté využívanie konzultovania, pričom vychádza z osobnej skúsenosti. Pripomeňme aj iné formy konzultácie, ktoré pápež už využíva alebo mieni využívať: nedávno uskutočnil stretnutie s vedúcimi dikastérií kúrie, vymenoval členov komisie zameranej na ekonomicko-administratívne aspekty a hovoril výslovne o obnove metódy práce Synody. A myslím si, že v pomerne krátkej dobe sa dozvieme, aké sú nové spôsoby, prostredníctvom ktorých môže Synoda pôsobiť v riadnej alebo mimoriadnej forme. Potom je tu zaiste aj celkový rozmer návštev *Ad limina*. Je to nepretržitý proces načúvania a konverzácie medzi pápežom a biskupmi vo svete. A pokiaľ ide o rozhovory, vieme, že ich má mnoho, pretože jeho deň je dlhý, intenzívny, a teda zhromažďuje názory, rád sa ochotne a často. Ale samozrejme najdôležitejšími formami konzultácií v Cirkvi budú synody, ďalej zasadnutia vedúcich dikastérií s ich najbližšími spolupracovníkmi a táto skupina, ktorá bola dnes zriadená.“

Kľúčovými slovami na vyjadrenie tejto metódy riadenia sú podľa pátra Lombardiho „synodalita“ a „rozlišovanie“: „Synodalita ako myšlienka kráčať spolu: jedna Cirkev, ktorá kráča spolu so svojimi rôznymi zložkami a pápež je na ceste s touto Cirkvou. Druhým kľúčovým slovom je rozlišovanie, ktoré je hľadaním Božej vôle cez časté a vytrvalé konzultácie.“

Znenie chirografu, pápežom vlastnoručne podpísaného dokumentu, ktorým zriadil Radu kardinálov, je nasledovné:

Medzi návrhmi, ktoré vzišli z generálnych kongregácií kardinálov pred konkláve bolo aj odporúčanie zriadiť menšiu skupinu členov episkopátu pochádzajúcich z rôznych častí sveta, s ktorou by Svätý Otec mohol individuálne alebo kolektívne konzultovať osobitné otázky. Od svojho zvolenia na Rímsky stolec som mal príležitosť viac ráz uvažovať nad touto témou, presvedčený o tom, že takáto iniciatíva by bola veľmi nápomocná pri vykonávaní pastoračnej služby Petrovho nástupcu, ktorú sa mi bratia kardináli rozhodli zveriť.

Z tohto dôvodu som dňa 13. apríla oznámil zriadenie spomínanej skupiny a súčasne som určil mená tých, ktorí boli povolaní za jej členov. Teraz, po zrelej úvahe, považujem za vhodné, aby taká skupina

bola prostredníctvom tohto chirografu ustanovená ako „Rada kardinálov“, s úlohou pomáhať mi v spravovaní univerzálnej Cirkvi a skúmať projekt revízie Apoštolskej konštitúcie Pastor bonus o Rímskej kúrii. Táto bude pozostávať z tých istých osôb, ktoré boli už skôr určené, na ktoré sa bude možné obrátiť aj ako na radu aj jednotlivu, v záležitostiach, ktoré z času na čas budem považovať za hodné pozornosti. Spomenutá rada, ktorú si čo do počtu členov vyhradzujem zostaviť tak, ako bude najvhodnejšie, bude ďalším vyjadrením biskupského spoločenstva a pomoci pre munus petrinum [Petrov úrad], ktorú biskupský zbor rozídený po celom svete môže ponúknuť.

František

Vydané v Ríme u Svätého Petra 28. septembra roku 2013, v prvom roku pontifikátu.

Začali stretnutia Svätého Otca s Radou kardinálov

Vatikán 1. október (TK KBS) V utorok 1. októbra sa začali stretnutia pápeža Františka s Radou kardinálov, zriadenou chirografom z 28. septembra 2013. Spolu s jej ôsmimi členmi Svätý Otec ráno v Dome sv. Marty celebroid svätú omšu. Podľa riaditeľa Tlačového strediska Svätej stolice pátra Federica Lombardiho SJ sa stretnutia počas nasledujúcich troch dní budú konať v súkromnej knižnici pápežského apartmánu, budú mať charakter súkromných rozhovorov a ich výsledkom nebude nijaké záverečné komuniké. Na včerajšom brífingu tiež poznamenal, že pápež môže slobodne počť a zloženie Rady kardinálov podľa potreby upraviť.

Aktuálne radu tvoria kardináli Giuseppe Bertello, predseda Governatorátu Mestského štátu Vatikán, Francisco Javier Errazuriz Ossa, emeritný arcibiskup Santiaga de Chile (Čile), Oswald Gracias, arcibiskup Bombaja (India), Reinhard Marx, arcibiskup Mníchova-Freisingu (Nemecko), Laurent Monsengwo Pasinya, arcibiskup Kinshasy (Demokratická republika Kongo), Sean Patrick O'Malley OFM Cap., arcibiskup Bostonu (USA), George Pell, arcibiskup Sydney (Austrália) a Óscar Andrés Rodríguez Maradiaga SDB, arcibiskup Tegucigalpy (Honduras), ktorý bude mať úlohu koordinátora stretnutí. Zúčastňovať sa bude na nich aj biskup Albana Mons. Marcello Semararo, a to vo funkcii sekretára. K tomuto zloženiu rady páter Lombardi poznamenal, že ide „o vysoko kvalifikovaných členov biskupského zboru, s veľkou skúsenosťou s problémami Cirkvi vo svete.“

Od apríla, keď pápež František oznámil zriadenie skupiny ôsmich kardinálov na pomoc pri spravovaní Cirkvi, jej členovia zhromažďovali podnety a návrhy v oblastiach ich pôsobnosti. Pápež dostal v rámci príprav

na terajšie zasadnutie príspevky od vedúcich dikastérií, zo Štátneho sekretariátu a od kolégia kardinálov. Počas týchto mesiacov si členovia Rady kardinálov vymenili množstvo informácií medzi sebou a v niektorých prípadoch i so Svätým Otcem, uviedol páter Lombardi. Rada má už k dispozícii osemdesiat rozličných dokumentov, zaevidovaných sekretárom biskupom Semararom.

RV/jak

Stretnutie Rady kardinálov pokračovalo už druhým dňom

Vatikán 2. októbra (RV) Na brífingu riaditeľ Tlačového strediska Svätej stolice P. Federico Lombardi informoval novinárov o doterajšom priebehu stretnutia Rady kardinálov. Ôsmi kardináli každý deň ráno slávia svätú omšu spolu so Svätým Otcem v Dome sv. Marty. Utorkové ranné stretnutie bolo v Apoštolskom paláci, no ostatné sa už konajú v Dome sv. Marty, kde sú kardináli ubytovaní. Pracujú celé dopoludnie a v podvečerných hodinách.

Svätý Otec bol v utorok prítomný na rannom aj popoludňajšom zasadnutí a opäť sa k nim pripojil dnes večer. Podľa slov P. Lombardiho sa stretnutie nezaobera iba organizačnými záležitosťami, ale má aj duchovný a teologický charakter. V utorok dopoludnia bola jeho súčasťou ekleziologická reflexia v duchu II. vaticánskeho koncilu, zameraná na otázky ako poslanie Cirkvi, vzťah univerzálnej Cirkvi a miestnych Cirkví, kolegiálna, Cirkev chudobných, úloha laikov v Cirkvi, služobný charakter všetkých cirkevných inštitúcií a zodpovednosť členov Cirkvi za spoločné dobro.

V utorok popoludní sa diskusia zamerala na otázky prípravy najbližšieho zasadnutia Biskupskej synody. Prítomný bol aj nový generálny sekretár Biskupskej synody Mons. Lorenzo Baldisseri. K obsahu stretnutia P. Lombardi ďalej povedal, že sa diskutovalo aj o nových modalitách synody, riadnej a mimoriadnej. Už zakrátko by mala byť zverejnená téma synody, ktorú Svätý Otec vopred naznačil, keď povedal, že pôjde o „antropologickú“ problematiku, teda o otázky ľudskej osoby a rodiny vo svetle evanjelia.

V tejto súvislosti sa stretnutie zameralo aj na konkrétne otázky, ako napr. komu zveriť skúmanie záležitostí rodinnej pastorácie. Ďalej išlo o otázky týkajúce sa reformy kúrie so zreteľom na jej cieľ slúžiť univerzálnej Cirkvi.

Posledný deň spoločného rokovania kardináli debatovali najmä o reforme kúrie, úlohe laikov a vytvorení adekvátneho priestoru pre laikov.

Kardináli budú v nepretržitom kontakte medzi sebou a so Svätým Otcem aj v čase mimo plenárneho stretnutia.

RV/jb

Svätý Otec sa vydal po stopách sv. Františka v Assisi

Vatikán/Assisi 4. októbra (RV) Pastoračnú návštevu do rodiska sv. Františka v Assisi 4. októbra absolvoval Svätý Otec. Pápež František je devätnástym pápežom, ktorý navštívil Assisi, a prvým, ktorý si zvolil meno svätca z Assisi. Svätý Otec navštívil pútnické miesto pri príležitosti slávnosti patróna Talianska sv. Františka. Helikoptéra na palube s pápežom Františkom pristála v športovom areáli rehabilitačného centra Inštitútu Serafico o pol ôsmej hodine. Privítal ho assiský biskup Mons. Domenico Sorrentino, taliansky veľvyslanec pri Svätej stolici Francesco Maria Greco, apoštolský nuncius v Taliansku Mons. Adriano Bernardini, predseda talianskeho Senátu Piero Grasso a predsedníčka regiónu Umbria Catuscia Mariniová.

Svätý Otec sa hneď na to stretol s postihnutými a chorými deťmi inštitútu v tamojšej kaplnke. Prihovoril sa mu tam starosta Assisi Claudio Ricci a riaditeľka Inštitútu Serafico Francesca Di Maolo. Svätý Otec sa na prítomných obrátil spontánnym spôsobom, bez vopred pripraveného textu. „Na oltári si uctieваме Ježišovo telo, tu sa dotýkame jeho rán“ – to bola jedna z hlavných myšlienok jeho meditácie:

„Sme uprostred Ježišových rán, povedala pani [Francesca Di Maolo riaditeľka Inštitútu Serafico v privítacom príhovore – pozn. prekl.]. Povedala tiež, že tieto rany potrebujú byť vypočuté, potrebujú patričnú pozornosť. Prichádza mi na myseľ, ako Pán Ježiš kráčal spolu s dvoma zarmútenými učeníkmi. Pán Ježiš im nakoniec ukázal svoje rany, a oni ho spoznali. A potom ten chlieb, v ktorom bol on sám prítomný.

Môj brat Domenico [Mons. Domenico Sorrentino, biskup Assisi – pozn. prekl.] mi povedal, že na tomto mieste sa koná adorácia. Aj tento chlieb potrebuje, aby sme mu načúvali pretože Ježiš je prítomný a ukrytý za jednoduchosťou a tichosťou kúska chleba. A tu sa Ježiš ukrýva v týchto chlapcoch a dievčatách, v týchto deťoch, v týchto osobách. Na oltári sa klaniam Ježišovmu telu, v nich nachádzame Kristove rany. Ježiš skrytý v Eucharistii a Ježiš skrytý v týchto ranách... Potrebujú, aby sa im venovala pozornosť, vypočutie. Možno nie natoľko v novinách, v správach...

To je pozornosť, ktorá trvá jeden, dva či tri dni, potom prichádza niečo ďalšie a ďalšie. Potrebujú byť vypočutí tými, ktorí si hovoria kresťania. Kresťan sa klania Ježišovi, kresťan hľadá Ježiša, kresťan rozoznáva Ježišove rany. A dnes my všetci cítime potrebu povedať: „Tieto rany musia byť vypočuté!“ No je tu ešte niečo, čo nám dáva nádej. Ježiš je prítomný v Eucharistii, tu je Ježišovo telo. A Ježiš je prítomný medzi vami: Ježišovo telo sú Ježišove rany prítomné v týchto osobách.

No je to zaujímavé: Ježiš po svojom vzkriesení bol krásny. Nemal na svojom tele podliatiny a sinky... Bol plný krásy. Chcel si zachovať iba svoje rany, a tie si odniesol do neba. Ježišove rany sú tu a sú pred Otcom v nebi. My ošetrujeme Ježišove rany tu, a on nám z neba ukazuje svoje rany a všetkým nám hovorí: „Čakám na teba!“. Nech je tak.

Nech vás všetkých žehná Pán. Nech na nás zostúpi jeho láska, nech s nami kráča, nech nám Ježiš povie, že tieto rany sú jeho ranami a nech nám pomôže prebúdzat vnímavosť, aby sme im ako kresťania načúvali.“

Miestny biskup chcel, aby v kaplnke tohto inštitútu bola nepretržitá eucharistická adorácia. Ten istý Ježiš, ktorého uctieваме vo sviatosťi, stretávame v krehkom bratovi, od ktorého sa učíme bez prekážok a komplikácií, že Boh nás miluje s jednoduchosťou srdca.

Ďakujem všetkým za toto stretnutie. Odnášam si vás so sebou, v láske a modlitbe. Ale aj vy sa modlite za mňa! Nech vás žehná Pán a Božia Matka so sv. Františkom nech vás ochraňujú.“

Po odchode z kaplnky Inštitútu Serafico sa Svätý Otec pristavil pri jednom z okien do nádvorja zaplneného ľuďmi a pozdravil ich týmito slovami:

„Dobrý deň! Pozdravujem vás. Ďakujem vám za všetko. Modlite sa za všetky deti, za chlapcov a dievčatá, za tých, ktorí sú tu, za všetkých, ktorí tu pracujú, za nich. To je veľmi pekné. Nech vás Pán žehná. Modlite sa aj za mňa! Ale vždy modlite sa vždy za, nie proti! Nech vás Pán žehná.“

Potom, ako sa spontánne prihovoril postihnutým a chorým deťom inštitútu, rovnako nečakane z okna inštitútu pozdravil veriacich, ktorí sa zišli na nádvorí a udelil im svoje požehnanie. Následne sa osobne pozdravil aj s rodičmi detí z inštitútu.

Po stretnutí s postihnutými deťmi v Inštitúte Serafico sa František vybral do kostolíka sv. Damiána, kde sa pomodlil pred krížom. Ježiš na tomto kríži má oči otvorené a nevykazuje známky utrpenia. Práve tu, pred týmto krížom, František z Assisi zložil svoj známy Chválospev stvorenstva.

Svätý Otec sa po modlitbe presunul na biskupský úrad, kde sa stretol s chudobnými, o ktorých sa stará miestna charita. V spontánnom príhovore pripomenul úlohu Cirkvi, a teda nás všetkých, zblieť zo seba starý odev a nasledovať Ježišovu cestu až na kríž:

„Môj brat biskup povedal, že je to po prvýkrát za 800 rokov, že sem prichádza pápež. V týchto dňoch

sa v novinách a iných médiách fantazirovalo: „Pápež tam ide Cirkev urobiť chudobnou!“ „Čoho sa Cirkev vzdá?“ „Zoblečie rúcha biskupov, kardinálov, odhalí sám seba“. Toto je dobrá príležitosť pozvať Cirkev, aby sa zriekala. Ale Cirkev, to sme my všetci. Všetci sme od krstu Cirkvou a všetci musíme kráčať Ježišovou cestou. Aj on sám prešiel cestou odriekania. Stal sa sluhom, služobníkom, dobrovoľne prijal uponíženie až po kríž. A ak chceme byť kresťanmi, neexistuje iná cesta. „Ale nemôžeme urobiť kresťanstvo trochu ľudskejším?“ – hovoria – „bez kríža, bez Ježiša, bez zriekania sa?“ Týmto spôsobom by sme sa stali kresťanmi ako cukrovinky, ako krásne torty, ako pekné sladkosti! Pekné, ale to nie sú opravdiví kresťania! Niektí povie: „Ale čoho sa má Cirkev zrieknuť?“ Dnes sa musí zrieknuť veľmi vážneho nebezpečenstva, ktoré ohrozuje každého človeka v Cirkvi, všetkých: nebezpečenstva svetskosti. Kresťan nemôže žiť podľa ducha sveta. Svetskosť nás privádza k márnosti, arogancii, pýche. A toto je bôžik, nie Boh! Je to modla! A modlárstvo je najťažším hriechom!

Keď médiá hovoria o Cirkvi, domnievajú sa, že Cirkev, to sú kňazi, rehoľné sestry, biskupi, kardináli a pápež. Ale Cirkev, to je každý z nás, ako som už povedal. A my všetci sa musíme zbavovať tejto svetskosti, tohto ducha, ktorý je v rozpore s duchom blahoslavenstiev, v rozpore s Ježišovým duchom. Svetskosť nám škodí. Aké smutné je vidieť svetáckeho kresťana, zabezpečeného – ako sa domnieva – istotou, ktorú mu dáva viera a tiež zabezpečeného istotou, ktorú mu dáva svet. Nedá sa pokrývkávať na dve strany. Cirkev – my všetci – sa musí zbaviť svetskosti, ktorá vedie k márnivosti, pýche, ktorá je modloslužbou.

Sám Ježiš povedal: «Nemôžete slúžiť dvom pánom. Buď slúžiš Bohu, alebo slúžiš peniazom» (porov. Mt 6,24). V peniazoch je duch svetskosti: peniaze, márnivosť, pýcha... Touto cestou nemôžeme ísť... Je smutné zotierať jednou rukou to, čo píšeme druhou. Evanjelium je evanjelium! Boh je jediný! Ježiš sa stal služobníkom pre nás a duch sveta tu nemá čo hľadať.

Dnes som tu medzi vami. Mnohí z vás boli olúpení týmto zdivočelým svetom, ktorý nedáva prácu, nepomáha, ktorému nezáleží na tom, či sú vo svete deti zomierajúce od hladu, nezáleží mu na to, že mnohé rodiny nemajú čo jesť, nemôžu dôstojne prinášať domov chlieb, nezáleží mu na tom, že toľko ľudí musí utekať pred otroctvom a hladom a hľadať si slobodu útekou. Vidíme s veľkou bolesťou koľkokrát nachádzajú smrť, ako sa to stalo včera na ostrove Lampedusa. Dnešný deň je dňom náreku! Tieto veci spôsobuje duch sveta! Bolo by naozaj smiešne, keby kresťan – pravý kresťan –, kňaz, sestra, biskup, kardinál, pápež chceli ísť cestou tejto svetskosti, ktorá je vraždovým postojom. Duchovná zosvetštelosť zabíja! Zabíja dušu! Zabíja ľudí! Zabíja Cirkev!

Keď František na tomto mieste urobil to gesto, že sa zobliekol, bol mladým chlapcom, nemal na to silu. Bola to Božia sila, ktorá ho k tomu podnietila, sila, ktorou nám Boh chce pripomenúť, čo Ježiš povedal o duchu

sveta, ako sa Ježiš modlil k Otcovi, aby nás Otec ochránil pred duchom sveta.

Dnes tu vyprosujeme milosť pre všetkých kresťanov, aby nám všetkým Pán dal odvahu k zriekaniu. Nie zrieknuť sa dvadsiatich lír, ale zrieknuť sa ducha sveta, ktorý je leprou, je rakovinou spoločnosti! Je to rakovinou pre Božie zjavenie! Duch sveta je nepriateľom Ježiša! Prošme Boha, aby nám všetkým dal túto milosť zriekať sa. Ďakujem!“

V závere stretnutia povedal Svätý Otec nasledujúce slová: „Veľmi vám ďakujem za prijatie. Modlite sa za mňa, potrebujem to. Všetci! Vďaka!“

Po stretnutí pápeža s chudobnými nasledovala súkromná návšteva kostola Santa Maria Maggiore v blízkosti biskupského paláca. Pápež František však ešte pred začatím svätej omše navštívil Baziliku sv. Františka. V súkromí navštívil kryptu s ostatkami sv. Františka a na znak úcty k svätcovi, podľa ktorého si zvolil meno, položil k jeho hrobu kyticu troch bielych ruží.

O 11:00 h na Námestí sv. Františka z Assisi Svätý Otec začal sláviť svätú omšu, a to za prítomnosti predstaviteľov cirkevného a spoločenského života Talianska, ktoré považuje sv. Františka za svojho patróna. Homília Svätého Otca

«Zvelebujem ťa, Otče, Pán neba i zeme, že si tieto veci skryl pre múdrymi a rozumnými a zjavil si ich maličkým» (Mt 11,25).

Pokoj a dobro všetkým! Týmto františkánskym pozdravom vám ďakujem za to, že ste prišli sem na námestie, tak bohaté, čo sa týka histórie a viery, aby ste sa spoločne modlili.

Aj ja som dnes, podobne, ako mnohí pútnici, prišiel vzdať chválu Pánovi za všetko, čo sa rozhodol zjaviť jednému z tých „maličkých“, o ktorých sa hovorí v evanjeliu, a to Františkovi, synovi bohatého obchodníka z Assisi. Stretnutie s Ježišom ho viedlo k tomu, že sa zriekol pohodlného a bezstarostného života aby sa stal ženichom „Našej Panej Chudoby“ a žil ako skutočný syn Otca, ktorý je na nebesiach. Toto Františkovo rozhodnutie predstavovalo radikálny spôsob pripodobnenia sa Kristovi, zaodením sa do šiat toho, ktorý, hoci bol bohatý, stal sa chudobným, aby nás obohatil svojou chudobou (porov. 2 Kor 8,9). V celom Františkovom živote predstavujú láska k chudobným a pripodobnenie sa Kristovi dva neoddeliteľne spojené prvky, dve strany tej istej mince.

Aké svedectvo pre nás vydáva sv. František dnes? Čo nám hovorí - nie slovami, to by bolo jednoduché - ale životom?

1. Prvá vec, o ktorej nám hovorí, zásadná skutočnosť, o ktorej nám vydáva svedectvo, je táto: byť kresťanmi znamená mať životodarný vzťah s osobou Ježiša, zaodieť sa ním a pripodobniť sa mu. Odkiaľ vychádza Františkova cesta ku Kristovi? Vychádza z pohľadu Ježiša na kríži. Nechať na sebe spočinúť jeho pohľad

vo chvíli, keď za nás dáva svoj život a priťahuje nás k sebe. František túto skúsenosť zakúsil osobitným spôsobom v kostolíku sv. Damiána, keď sa modlil pred krížom, ktorý som si dnes mohol uctiť aj ja. Na tom kríži sa Ježiš nejaví ako mŕtvy, ale živý! Krv steká z jeho rán na rukách, nohách a boku, ale je to krv vyjadrujúca život. Ježiš nemá oči zatvorené, ale má ich doširoka otvorené: je to pohľad, ktorý hovorí k srdcu.

Kríž nám nehovorí o porážke, o zlyhaní; paradoxne nám hovorí o takej smrti, ktorá predstavuje život, ktorá dáva zrod životu, pretože nám hovorí o láske, pretože je stelesnenou Božou láskou, a láska neumiera, naopak, víťazí nad zlom a smrťou. Kto na sebe necháva spočinúť pohľad ukrižovaného Ježiša, zakusuje prerod, stáva sa «novým stvorením». Tu sa všetko začína: je to skúsenosť milosti, ktorá premieňa, skúsenosť toho, že sme milovaní nezaslúžene, napriek tomu, že sme hriešnici. Z tohto dôvodu František môže povedať to, čo hovorí sv. Pavol: «Ale ja sa nechcem chváliť ničím iným, iba krížom nášho Pána Ježiša Krista» (Gal 6,14). Obraciam sa k tebe, František, a prosíme ťa: nauč nás zotrvať pred Ukrižovaným, dovoliť mu, aby na nás uprel svoj pohľad, dovoliť mu, aby nám odpustil, aby nás pretvoril svojou láskou.

2. V evanjeliu sme počuli tieto slová: «Pod'ťe ku mne všetci, ktorí sa namáhate a ste preťažení, a ja vás posilním. Vezmite na seba moje jarmo a učte sa odo mňa, lebo som tichý a pokorný srdcom» (Mt 11,28-29).

Toto je druhá vec, o ktorej nám František vydáva svedectvo: Kto nasleduje Krista, získava skutočný pokoj, ten, ktorý nám môže dať iba on, a nie svet. Svätého Františka si spájajú mnohí s pokojom a je to správne, ale iba málo z nich ide v tomto smere do hĺbky. Aký je to pokoj, ktorý František prijal a prežíval, a ktorý nám dnes odovzdáva? Je to Kristov pokoj, ktorý sa k nám dostáva skrze najväčšiu lásku, cez lásku kríža. Pokoj, ktorý zmŕtvychvstalý Ježiš odovzdáva svojim učeníkom, keď sa zjavuje uprostred nich.

Františkánsky pokoj nie je nasladlým sentimentom. Pekne vás prosím, takýto sv. František neexistuje! Nie je ani druhom akejsi panteistickej predstavy harmónie vesmírnych energií... Ani toto nemá nič spoločné s Františkom. Opakujem, ani toto nemá nič spoločné s Františkom, je to len predstava, akú si niektorí sami vytvorili! Pokoj sv. Františka je pokojom Kristovým, a nájde ho ten, kto „vezme na seba“ jeho „jarmo“, teda jeho prikázanie: Milujte sa navzájom ako som ja miloval vás (porov. 13,34; 15,12). A toto jarmo nemožno niest' arogantne, povýšenecky, pyšne, možno ho niest' iba v tichosti a s pokorou srdca.

Obraciam sa k tebe, František, a prosíme ťa: nauč nás byť „nástrojmi pokoja“, toho pokoja, ktorý má svoj pôvod v Bohu; pokoja, ktorý nám priniesol Pán Ježiš.

3. František začína Chválospev takto: „Najvyšší, všemocný, dobrý Pane... Buď pochválený... so všetkým svojím stvorenstvom“ (FF, 1820). Takto sa začína Chválospev sv. Františka. Láskou k celému stvorenstvu,

k jeho harmónii. Svätec z Assisi vydáva svedectvo o úcte ku všetkému, čo Boh stvoril a ako to stvoril, bez ničivého experimentovania so stvorenstvom. Pomáha mu rásť do väčšej krásy a do tej podoby, ako ho Boh stvoril. No predovšetkým svedčí o úcte voči všetkému a o tom, že sme povolaní chrániť človeka, ktorému patrí miesto v centre stvorenstva, tak, ako si to želal Boh, Stvoriteľ. Nie aby bol v službe bôžikov, ktorých si sami vytvárame. Harmónia a pokoj! František bol človekom harmónie a pokoja.

Z tohto Mesta pokoja opakujem s dôrazom a s mierumilovnosťou lásky: Vážme si stvorenstvo, nebudme nástrojmi jeho ničenia! Vážme si každú ľudskú bytosť: nech utíchnu ozbrojené konflikty, ktoré krvou máčajú zem, nech zamĺknu zbrane a nech nenávisť všade prenechá miesto láske, urážka odpusteniu a nesvornosť jednote. Počujeme volanie tých, ktorí plačú, trpia a umierajú z dôvodu násilia, terorizmu či vojen, vo Svätej zemi, tak veľmi milovanej svätým Františkom, v Sýrii, na Blízkom východe, v celom svete.

Obraciam sa k tebe, František, a prosíme ťa: vypros nám od Boha ten dar, aby v tomto našom svete bola harmónia a pokoj, úcta k stvorenstvu!

Na záver nemôžem zabudnúť na to, že Taliansko dnes oslavuje sv. Františka ako svojho patróna. Blahoprajem všetkým Talianom, prostredníctvom predsedu vlády, ktorý je tu dnes prítomný. Vyjadruje to tiež tradičné gesto odovzdania daru oleja do votívnej lampy, ktoré tento rok pripadlo práve na región Umbria. Modlime sa za taliansky národ, aby každý konal vždy pre spoločné dobro a viac hľadel na to, čo spája, než na to, čo rozdeľuje.

Prednesiem teraz slová modlitby sv. Františka za Assisi, za Taliansko a za celý svet: «Prosím ťa, ó Pane Ježišu Kriste, Otec milosrdenstva, aby si nehľadel na našu nevďačnosť, ale vždy mal na pamäti prehojné zľutovanie, ktoré si tomuto mestu preukázal, aby bolo vždy miestom a prístojom tých, ktorí ťa skutočne poznajú a veľbia tvoje požehnané a preslávané meno na veky vekov. Amen» (Zrkadlo dokonalosti, 124: FF, 1824).

Po svätej omši pápež František opäť navštívil charitatívne centrum, v ktorom sa naobedoval s chudobnými. K stolu zasadol s 55 mužmi a ženami. Poobede nasledovala návšteva miestnej pustovne Eremo dei Carceri, ktorá sa nachádza nad Assisi na svahu hory Subasio. Svätý Otec v súkromí zavítal aj do cely sv. Františka, kde sa pomodlil.

Následne sa autom presunul do Katedrály sv. Rufina, ktorá uchováva krstiteľnicu, ktorá sa spája s krstom svätého Františka a svätej Kláry. Na tomto mieste sa pápež stretol s kňazmi, zasvätenými a členmi pastoračných rád diecézy. V mene prítomných ho privítal arcibiskup Domenico Sorrentino, assiský biskup. Svätý Otec v príhovore, ktorý prinášame v plnom znení, zdôraznil význam pastoračných rád a poukázal na tri aspekty: načúvať Božiemu slovu, kráčať spolu a ohlasovať aj na perifériách:

„Drahí bratia a sestry diecézneho spoločenstva, pekné popoludnie!

Dakujem vám za vaše prijatie, kňazi, rehoľníci, rehoľníčky, laici zaangažovaní v pastoračných radách! Aké nevyhnutné sú pastoračné rady! Biskup nemôže viesť diecézu bez pastoračných rád, farár nemôže viesť farnosť bez pastoračnej rady. Toto je zásadne dôležité! [potlesk] Sme v katedrále. Tu sa uchováva krstiteľnica, kde boli pokrstení svätý František a svätá Klára, v tom čase bola táto krstiteľnica v kostole Panny Márie. Spomienka na krst je stále dôležitá! Krst je naše zrodenie ako detí Matky Cirkvi. Chcel by som vám položiť otázku: Kto z vás pozná dátum svojho krstu? Len niekoľkí... Takže máte domácu úlohu. Mama, otec, povedz mi: Kedy som bol pokrstený? Je to dôležité, pretože je to deň nášho narodenia ako Božích detí.

Jeden Duch, jeden krst, v rôznorodosti chariziem a služieb. Aký veľký dar je byť Cirkvou, patriť k Božiemu ľudu! Všetci sme Božím ľuďom. V súlade, v jednote rozdielnosti, čo je dielom Svätého Ducha, pretože Duch Svätý je súlad a vytvára súlad. Je to jeho dar a musíme byť otvorení jeho prijatiu.

Biskup je strážcom tohto súladu. Biskup je strážcom tohto daru harmónie v rozmanitosti. Z tohto dôvodu pápež Benedikt XVI. chcel, aby pastoračná činnosť v pápežských františkánskych bazilikách bola začlenená do diecéznej. Pretože on musí vytvárať súlad, je to jeho úloha, jeho povinnosť a jeho povolanie. On má na to špeciálny dar. Som rád, že kráčate správne touto cestou, v prospech všetkých, v pokojnej spolupráci a povzbudzujem vás, aby ste pokračovali. Pastoračná návšteva, ktorá sa skončila nedávno, a diecézna synoda, na ktorú sa pripravujete, sú intenzívne okamihy vzrastu tejto Cirkvi, ktorú Boh požehnal zvláštnym spôsobom. Cirkvev rastie, ale nie vďaka obracaniu iných na vieru: nie, nie! Cirkvev sa nerozširuje vďaka prozelytizmu. Cirkvev rastie pre príťažlivosť, príťažlivosť svedectva, ktoré každý z nás vydáva Božiemu ľudu. [potlesk]

Teraz by som chcel stručne poukázať na niektoré aspekty života vášho spoločenstva. Nechcem povedať niečo nové, ale utvrdiť vás v tom najdôležitejšom, čo charakterizuje životnú cestu vašej diecézy.

1. Prvou vecou je načúvať Božiemu slovu. Cirkvev je toto: je spoločenstvo – to povedal biskup. Je spoločenstvom, ktoré s vierou a láskou počúva Pána, ktorý hovorí. Pastoračný plán, ktorý spolu žijete, zdôrazňuje práve tento základný rozmer. Je to Božie slovo, čo vzbudzuje, vyživuje a regeneruje vieru. Je to Božie slovo, ktoré sa dotýka srdca a obracia ich k Bohu a k jeho logike, ktorá je taká odlišná od našej. Je to Božie slovo, ktoré neustále obnovuje naše komunity... Myslím, že všetci sa môžeme trochu polepšiť v tomto ohľade. Stať sa viac poslucháčmi Božieho slova, aby sme boli menej bohatí na naše slová a viac obohatení jeho slovami. [potlesk]

Myslím na kňaza, ktorý má úlohu kázať. Ako môže kázať, ak predtým neotvoril svoje srdce, nepočúval v tichu Božie slovo? Preč s tými nekonečnými, nudnými

homíliami, [potlesk] z ktorých sa nedá ničomu rozumieť! Toto je pre vás?

Myslím na otca a mamu, ktorí sú prvými pedagógmi. Ako môžu vychovávať, ak ich svedomie nie je osvietené Božím slovom, ak sa ich spôsob myslenia a konania neriadi týmto slovom? Aký príklad môžu dať svojim deťom? Toto je dôležité, pretože potom sa otec a mama žalujú: ‚Tento syn...‘ Ale čo ty? Aké svedectvo si mu dal? Ako si s ním hovoril? Cez Božie slovo, alebo cez slovo z televíznych novín? [potlesk] Otec a matka musia hovoriť Božie slovo!

A myslím na katechéto, na všetkých vychovávateľov. Ak ich srdce nie je rozohrievané Slovom, ako môžu rozohriať srdcia druhých, detí, mládeže, dospelých? Nestačí čítať Sväté písmo, musíme načúvať Ježišovi, ktorý v ňom hovorí. Je to skutočne Ježiš, kto hovorí cez Sväté písmo. Musíme byť anténami, ktoré prijímajú, sú naladené na Božie slovo, aby sme mohli byť anténami, ktoré vysielajú! Prijímame a vysielame. A je to Duch Boží, ktorý udržiava živosť Svätého písma, umožňuje pochopiť ho do hĺbky, v jeho pravom a plnom zmysle! Položme si otázku, ako jednu z otázok pred blížiacou sa synodou: Aké miesto má Božie slovo v mojom živote, v živote každého dňa? Som naladený na Boha, alebo na množstvo slov o móde alebo o mne samom? Je to otázka, ktorú si musí položiť každý z nás.

2. Druhý aspekt je kráčať. Je to jedno zo slov, ktoré rád používam, keď hovorím o kresťanovi a o Cirkvi. Ale pre vás má zvláštny význam. Začínate diecéznu synodu a synoda znamená kráčať spolu. Myslím, že toto môže byť naozaj najkrajšia skúsenosť, akú môžeme zažiť: patriť k jednému ľudu na ceste, na ceste dejinami spolu so svojim Pánom, ktorý kráča uprostred nás! Nie sme izolovaní, nekráčame sami, sme súčasťou jediného Kristovho stáda a on kráča spolu s nami.

Tu stále myslím na vás kňazov, a dovoľte mi, aby som sa zaradil medzi vás. Čo by mohlo byť pre nás krajšie, ako kráčať s naším ľuďom? Je to pekné! Keď si myslím na tých farárov, ktorí poznali svojich ľudí z farnosti po mene a chodievali ich vyhľadať, [potlesk] tak ako mi to aj jeden povedal: ‚Poznám aj mená psov v každej rodine!‘ Ešte aj to meno psa poznali. Aké pekné to bolo, všakže? Čo môže byť krajšie? Často to opakujem: Kráčajme s naším ľuďom, niekedy vpredu, niekedy uprostred, niekedy vzadu. [potlesk] Vpredu, aby sme spoločenstvo viedli, uprostred na povzbudenie a podporu, vzadu, aby sme ho udržali pohromade, aby nikto nezostal veľmi, veľmi vzadu, aby ho udržali pohromade a tiež z iného dôvodu: Lebo ľudia majú ‚cit‘! Zmysel pre nachádzanie nových ciest pre napredovanie, majú ‚cit pre vieru‘ – ‚sensus fidei‘, ako hovoria teológovia. Čo môže byť krajšie? A na synode musíme mať aj to, čo hovorí Svätý Duch laikom, Božiemu ľudu, všetkým.

Ale najdôležitejšie je kráčať spolu, pracovať spolu, pomáhať si navzájom, žiadať o prepáčenie, uznať vlastné chyby a prosiť o odpustenie, ale tiež prijať ospravedlnenie ostatných a odpustiť – aké je to dôležité! Občas

myslím na manželstvá, ktoré sa po mnohých rokoch rozpadajú. „Nerozumíme si, vzdialili sme sa“ Možno nevedeli poprosiť načas o prepáčenie. Možno nevedeli včas odpustiť. Novomanželom stále dávam túto radu: Hádate sa, koľko chcete. Ak lietajú taniere, nech si lietajú. Ale nikdy neukončíte deň bez zmierenia! Nikdy! [potlesk] Ak sa manželstvá naučia povedať „Prepáč, bol som unavený“, alebo prejavit' malé gesto pokoja a každý deň začínať život odznovu, toto je také malé pekné tajomstvo, ako predchádzať tým bolestným rozlukám. Aké je dôležité kráčať spolu bez náhlenia sa dopredu, bez nostalgie za minulosťou. A počas putovania sa spolu rozprávame a takto sa navzájom spoznávame, rastieme ako rodina. Tu sa pýtajme sami seba: Ako kráčame? Ako napreduje život našej diecézy? Kráčame pospolu? A čo robím ja pre to, aby diecéza naozaj kráčala pospolu? Nechcel by som tu otvárať tému klebetenia, ale vy viete, že klebety vždy rozdeľujú, či nie? [potlesk]

3. Teda počúvať a kráčať; a tretí aspekt je misionársky: ohlasovať až po periférie.

Aj toto som zobral z vašich pastoračných projektov. Váš biskup mi o nich nedávno hovoril. Chcem to však zdôrazniť aj preto, lebo ide o prvok, ktorý som intenzívne prežíval v Buenos Aires: dôležitosť vyjsť druhým v ústrety, na periférie, ktorými sú miesta, ale nadovšetko osoby v osobitných životných situáciách. Je to prípad diecézy, ktorú som mal predtým, Buenos Aires: tou perifériou, ktorá mi spôsobovala veľkú bolesť bolo, že som nachádzal v rodinách strednej vrstvy deti, ktoré nevedeli urobiť znak kríža. Toto je periféria, či nie? Pýtam sa vás: Sú tu v tejto diecéze deti, ktoré sa nevedia prežehnať? Pouvažujte nad tým. Toto sú skutočné existenciálne periférie, kde chýba Boh.

V prvom zmysle slova sú perifériou tejto diecézy tie jej oblasti, ktorým hrozí, že sa dostanú na okraj, mimo centra pozornosti. Ale sú to aj ľudia, ľudské osudy, poznačené skutočným nezaujmom a pohrdaním. Sú to ľudia, ktorí sú možno fyzicky blízko „centra“, ale duchovne sú vzdialení.

Nebojte sa vychádzať von, v ústrety týmto ľuďom a týmto situáciám. Nenechajte sa zablokovat' predsudkami, zvyklosťami, strnulosťou v myslení alebo v pastoračii, známym „vždy sa to robilo takto!“ Na periférie však môžeme ísť jedine vtedy, ak nesieme Božie slovo vo svojom srdci a ak kráčame s Cirkvou, ako svätý František. Inak prinášame sami seba a nie Božie slovo, a to nie je dobré, to nikomu nepomôže! Nie my zachraňujeme svet, je to naozaj Pán, ktorý ho zachraňuje!

Takže, milí priatelia, nedal som vám nové recepty. Nemám ich a neverte tým, ktorí hovoria, že ich majú. Neexistujú. Ale všimol som si na putovaní vašej cirkvi krásne a dôležité aspekty, ktoré je potrebné rozvíjať a v ktorých vás chcem utvrdiť. Počúvať Slovo, bratsky spoločne kráčať, ohlasovať evanjelium na perifériách! Pán nech vám žehná, Panna Mária nech vás ochraňuje a sv. František nech vám všetkým pomáha, aby ste prežívali radosť z toho, že ste učeníkmi Pána! Ďakujem.“

Záverčnému apoštolskému požehnaniu predchádzala spoločná modlitba za priebeh synody, na ktorú sa diecéza pripravuje. Neformálnym a veľmi spontánnym ukončením stretnutia bolo blahoželanie Svätému Otcovi k meninám, osobné pozdravy a prejavy sympatií.

Po tomto stretnutí nasledovala návšteva Baziliky sv. Kláry. Svätý Otec si najprv v krypte uctil neporušené telo svätice, potom sa v bočnej kaplnke modlil pred krížom sv. Damiána. Ide o známu ikonu osláveného Krista z kostola sv. Damiána. Z tohto kríža Pán prehovoril k sv. Františkovi, aby „opravil jeho dom“.

Svätý Otec tu pozdravil aj miestnu komunitu klauzúrnych sestier klarisiek. Poďakoval sa im za modlitby za Cirkev a v spontánnom príhovore sestram dal dôraz na dve veci: kontempláciu a komunitu. Pred odchodom im pripomenul, aby sa nezabudli modliť aj za neho.

Svätý Otec okolo 17:00 h opäť nastúpil do auta, pri Bazilike Panny Márie anjelskej (Santa Maria della Angeli) ho už nadšene očakávali mladí regiónu Umbria, ktorí sa na túto chvíľu pripravovali celodenným programom. Pápež ešte pred stretnutím s nimi navštívil malý kostolík zvaný Porciunkula (kúsoček) vnútri baziliky. Považuje sa za kolísku rádu. Na tomto mieste našiel 25-ročný František svoje povolanie, tu vzniklo prvé bratstvo, tu sa začala i cesta povolania sv. Kláry. Po tichej modlitbe na týchto miestach nasledovalo živé a spontánne stretnutie Svätého Otca s mládežou na námestí pred bazilikou. Uviedol ho arcibiskup Spoleta-Norcie Mons. Renato Boccardo a niekoľkí zástupcovia mladých predložili Svätému Otcovi svoje otázky, týkajúce sa životných povolaní, evanjelizácie, prinášania Ježišovho poslania ostatným, na ktoré im odpovedal.

Krátko po 19:00 h sa Svätý Otec s mladými Umbrie rozlúčil a posledným miestom, kam dnes v rámci návštevy Assisi spolu s ôsmimi kardinálmi zavítal, bola mariánska svätyňa v Rivortorte, ktorú spravujú bratia františkáni. Do Rivortorta, vzdialeného od Assisi asi 3 km, sa František s prvými bratmi presťahoval, keď ich už bolo dvanásť. Usadili sa v opustenej stodole. Tu spísal stručnú regulu, zloženú väčšinou z citátov Svätého písma. Spolu s bratmi sa vydal do Ríma žiadať pápeža o schválenie toho bratstva s právom hlásať evanjelium. Svätý Otec si tu pozrel jednoduchú skalnú pustovňu, ktorú kedysi obýval sv. František.

Po celodennom bohatom programe sa na športový areál rehabilitačného centra prišli pápežovi Františkovi za pastoračnú návštevu poďakovať náboženský a politický predstaviteľmi regiónu a množstvo nadšených veriacich.

**Zdroj: Slovenská redakcia VR/ Preložili: Mária Fábryová, Jozef Bartkovjak SJ, Jaroslava Kochjarová, Eudovít Malik
snímka RV**

Ján XXIII. a Ján Pavol II. pribudnú do zoznamu svätcov 27. apríla 2014

Vatikán 30. septembra (RV) Svätý Otec František oznámil dátum svätorečenia blahoslavených pápežov Jána XXIII. a Jána Pavla II.. Stane sa tak 27. apríla 2014 na Druhú veľkonočnú nedeľu, ktorá je Nedeľou Božieho milosrdenstva. Svätý Otec o tom informoval v Sále konzistória v Apoštolskom paláci vo Vatikáne, kde viedol riadne verejné konzistórium, ktoré sa zaoberalo kanonizáciou týchto blahoslavených pápežov.

Ján XXIII., vlastným menom Angelo Giuseppe Roncalli, bol zvolený za 261. pápeža 28. októbra 1958 po Piovi XII. Pápež Ján Pavol II. ho blahorečil 3. septembra 2000. Vyznačoval sa srdečnosťou, humorom a bohatou pastoračnou činnosťou. Jána Pavla II., Karla Wojtylu, zvolil zbor kardinálov v konkláve 16. októbra 1978. Za blahoslaveného ho vyhlásil jeho nástupca Benedikt XVI. 1. mája 2011. Bol považovaný za patróna mladých. Slovensko navštívil počas pontifikátu trikrát.

Riaditeľ Tlačového strediska Svätej stolice P. Federico Lombardi SJ počas brífingu s novinármi pripomenul, že Svätý Otec František schválil svätorečenie Jána XXIII. napriek chýbajúcemu druhému zázraku. Nejde o prvý takýto prípad, práve tento pápež v máji 1960 vyhlásil za svätého Gregora Barbariga (1625-1627) bez toho, aby mu bol priznaný druhý zázrak.

Ako P. Lombardi ďalej uviedol, kanonizácia Jána XXIII. sa uskutoční s prihliadnutím na 50. výročie II. vatikánskeho koncilu a chýr o jeho svätosti. Pápež František ešte počas rozhovoru s novinármi v lietadle pri návrate z Ria de Janeiro povedal, že spoločné slávenie týchto dvoch svätorečení chce byť znamením pre Cirkev, ocenením svätosti veľkých pápežov, svedkov našej doby, rozličným spôsobom spojených s II. vatikánskym koncilom. Pápež Ján XXIII. koncil zvolal a Ján Pavol II. potom učenie koncilu uvádzal do praxe. **RV/mf**

Vatikánska banka zverejnila po prvýkrát správu o hospodárení

Vatikán 1. októbra (TK KBS) Inštitút náboženských diel (IOR), známy aj ako Vatikánska banka, 1. októbra 2013, po prvýkrát počas svojej existencie, zverejnil správu o svojom hospodárení. Zo stostranového dokumentu, ktorý inštitút publikoval na svojej internetovej stránke, vyplýva, že v roku 2012 dosiahol čistý zisk vo výške 86,6 milióna eur. Takýto hospodársky výsledok umožnil inštitútu prispieť do rozpočtu Svätej stolice, a to sumou vo výške 54,7 milióna eur. „Predstavujeme prvú ročnú správu za 125 rokov histórie

tohto inštitútu. Obsahuje popis našej práce, zhrnutie roku 2012 a prvých ôsmich mesiacov roku 2013, vyhlásenia našich inšpektorov pre dohľad nad chodom inštitúcie, Komisie kardinálov a preláta. Okrem toho je jeho súčasťou aj viac ako 60 strán podrobnej účtovnej uzávierky s kompletným auditom vykonaným medzinárodnou spoločnosťou KPMG,“ uviedol prezident IOR Ernst Von Freyberg k obsahu dokumentu. Správa podľa neho umožňuje dobre pochopiť funkciu a prácu Inštitútu pre náboženské diela. Ako tvrdí, ide o kľúčový bod v snahe o zabezpečenie väčšej miery transparentnosti inštitútu: „Od marca sme začali s novou stratégiou založenou na troch pilieroch. Jedným z nich je otvoriť sa a zapojiť sa do dialógu s médiami, systematickým spôsobom komunikovať aktuálne záležitosti. To znamená, že v súčasnosti už má IOR aj svoje tlačové stredisko. Druhým elementom je vytvoriť takú internetovú stránku, ktorá by slúžila ako hodnoverný zdroj o inštitúte, a tretím elementom je publikovanie výročnej správy.“

Primárne je táto výročná správa určená Cirkvi, prezident Freyberg ďalej vysvetľuje: „Je tu asi miliarda katolíkov, ktorí majú právo vedieť, čo robí táto inštitúcia Svätej stolice. Majú tiež právo pochopiť, ako podporujeme Cirkev vo svete. Druhú skupinu predstavujú naši partneri, teda naše partnerské banky, ktoré sa spoliehajú na to, že sme solídnymi a dobre riadenými «obchodnými partnermi». Tretou skupinou sú médiá, finanční analytici, ktorí sa o nás zaujímajú a nakoniec široká verejnosť.“

Inštitút pre náboženské diela (IOR) založil v roku 1942 pápež Pius XII., jeho počiatky však siahajú až do roku 1887. V súčasnosti má 19-tisíc klientov, ktorých väčšinu predstavujú katolícke inštitúcie. V júni tohto roka zriadil pápež František komisiu pre dohľad nad IOR, ktorá mu má pomôcť lepšie spoznať právne postavenie a prácu inštitútu. **RV/mf**

Vatikánske múzeá ponúkajú „Vzácne starožitnosti“

Vatikán 3. október (RV) Do 4. januára 2014 si môžu návštevníci Vatikánskych múzeí pozrieť zbierky Múzea profánneho umenia (Museo Profano), ktoré sú vystavované v najvýznamnejších múzeách vo svete. Výstava má názov „Vzácne starožitnosti z doby Pia VI.“. Medzi exponátmi sa nachádzajú diela zo 17. a 18. storočia, viaceré pochádzajú zo súkromnej zbierky kardinála Gaspara Carpegnu. Vo výstavnej sále sú inštalované aj vzácne staroveké skrine vyrobené z brazílskeho dreva za čias pápeža Pia VI. **RV/mf**

Plénum predsedov európskych biskupských konferencií v Bratislave

Bratislava (TK KBS) Od 3. do 6. októbra 2013 bude v Bratislave Plenárne zasadnutie Rady európskych biskupských konferencií (CCEE).

O tom, prečo sa uskutoční práve na Slovensku, ako aj o jeho hlavnej téme hovorí P. Duarte da Cunha, generálny sekretár CCEE.

Prečo ste vybrali Bratislavu ako miesto stretnutia?

Plenárne zasadanie CCEE združuje predsedov biskupských konferencií celej Európy. Predsedovia jednotlivých konferencií majú, samozrejme, záujem navzájom sa oboznámiť so životom miestnych cirkví v rozličných častiach Európy. Pri príležitosti jubilea svätých Cyrila a Metoda nás Mons. Zvolenský pozval na Slovensko, a toto pozvanie CCEE s radosťou prijala. O živote Cirkvi na Slovensku sa často v dobrom hovorí, nepoznáme ho však príliš konkrétne. Vie sa, že Cirkev má na Slovensku dlhú tradíciu s hlbokými koreňmi, musí však aj čeliť viacerým výzvam.

Prečo ste si ako tému vybrali „Boh a štát. Európa medzi laicitou a laicizmom“?

Nová evanjelizácia je už dlhší čas veľmi dôležitou a určujúcou pre činnosť celej Cirkvi v Európe. Ponúkať evanjelium všetkým spoluobčanom je dnes veľmi naliehavé. Nielen preto, že Európa sa vzdáva viere, a teda všetko, čo kedysi udržiavalo Cirkev a spoločnosť pohromade, je stále krehkejšie, ale predovšetkým preto, že Božia láska pohýňa každého, kto v Ježišovi Kristovi našiel živého Boha prítomného v Cirkvi, aby šiel druhým v ústrety. A teda prítomnosť Cirkvi a sloboda Cirkvi má práve tento zmysel: slúžiť ohlasovaniu, ktoré je vyjadrením Božej lásky. V tomto kontexte je potrebné vnímať ako sa štát otvára alebo zatvára voči náboženstvu. Tu musíme povedať, že existuje určitá zdravá laicita, ktorá uznáva autonómiu svetských inštitúcií, avšak nesnaží sa tvrdiť, že Boh s nimi nemá nič do činenia. Laicizmus sa naopak snaží totálne oddeliť spoločenský život od života náboženského a vieru ohraničiť do čisto súkromnej sféry. A tu sa začína vážny problém. Téma laicity je teda jasne spojená s misiou Cirkvi, ktorá je pohýnaná Božou láskou, aby ľudom rozsvetcovala svetlo viery.

V čom spočíva spolupráca biskupských konferencií v rámci CCEE?

Európa je jeden kontinent a Cirkev má na ňom v jednotlivých národoch veľa podobných skúseností, mnoho historických aj súčasných vzájomných vzťahov. Prostredníctvom CCEE sa nielen snažíme vytvárať určitú informačnú sieť, ale aj utužovať tieto vzťahy, aby sme ľudom v rozličných krajinách, a tiež biskupom, ich spolupracovníkom, delegátom a expertom otvárali oči pre širšie horizonty. Prostredníctvom stretnutí

na vybrané témy so zameraním na rozličné oblasti pastoračnej činnosti, CCEE napomáha jednotlivým konferenciám spoznávať aktivity tých druhých, a tak vzájomne zdieľať spoločné bohatstvo, pomáhať si a ukazovať jeden druhému cestu napredovania.

Čo dnes môže CCEE ponúknuť Európe?

CCEE zdieľa presvedčenie, ktoré už vyjadrili viacerí pápeži, že Cirkev vo všeobecnosti, a teda aj CCEE, má v Európe svoje miesto: dokáže totiž ponúknuť Európe svetlo viery, alebo - ako hovorieval pápež Benedikt - stretnutie s Bohom. Spolupracovať na budovaní stále živšej Cirkvi s čoraz silnejšími vzájomnými vzťahmi je veľkou milosťou a CCEE dúfa, že sa prostredníctvom svojich aktivít stane dôležitou súčasťou stavby európskej „katedrály“, teda Európy, ktorá bude miestom, kde Boh nie je niekým neznámym, alebo len historickou postavou, ale Bohom prítomným - Bohom, ktorý dáva ľudskému životu zmysel.

JE PRE NÁS ČEŠŤ BYŤ HOSTITEĽSKOU KRAJINOU

O tom, čo to znamená pre Cirkev na Slovensku, ako aj o tom, v čom je hlavný prínos existencie a činnosti CCEE hovorí Mons. Stanislav Zvolenský, predseda Konferencie biskupov Slovenska (KBS).

S akými pocitmi očakávate stretnutie CCEE?

Stretnutie CCEE očakávam s radosťou a zodpovednosťou, lebo chceme byť dobrými hosťami pre otcov kardinálov a biskupov, ktorí prídu k nám ako predstavitelia všetkých európskych biskupských konferencií.

Čo to znamená pre Cirkev na Slovensku?

Pre Cirkev na Slovensku predstavuje stretnutie veľkú česť, že budeme môcť na našom území a v našom spoločenstve veriacich privítať predstaviteľov veriacich celej Európy, dáva nám to príležitosť, aby im poďakovali za podporu, ktoré dostávala a dostáva naša Konferencia biskupov Slovenska a tým celá katolícka Cirkev na Slovensku od ostatných biskupských konferencií, či už pomoc materiálnu alebo duchovnú a budeme mať príležitosť, aby sme aj poskytli možnosť našim hosťom, aby lepšie spoznali, aká je minulosť a prítomnosť katolíckej Cirkvi na Slovensku. Veľmi sa tešíme, že môžeme privítať predsedov európskych biskupských konferencií práve v jubilejnom roku 1150. výročia príchodu našich svätých vierozvestov Cyrila a Metoda, ktorí sú tiež spolupatrónmi Európy.

Na stretnutí sa bude hovoriť o vzťahu medzi vierou v Boha a štátom, laicizmom a laicite. Ako vnímate tieto témy v kontexte Slovenska a v kontexte Európy?

Spomenuté témy pokladám za veľmi užitočné a živé, dotýkajú sa spôsobu myslenia ľudí aj na Slovensku tak isto, ako aj v iných krajinách Európy a predstavujú základnú výzvu pre veriaceho človeka, keď sa dostáva do styku so svetskými inštitúciami, medzi ktorými na prvom mieste nevyhnutne stojí systém štátneho zriadenia. Z toho nasleduje potom aj výzva pre veriacich laikov vo verejnom živote a ich zodpovednosti reprezentovať podľa svojho svedomia hodnoty, ktoré vyplývajú z evanjelia a o ktorých učí Cirkev.

V čom vidíte prínos existencie a činnosti CCEE?

Rada európsky biskupských konferencií veľmi napomáha vzájomné poznanie sa a spoluprácu medzi biskupskými konferenciami, vytvára priestor pre štúdium a návrhy pastoračných postupov v otázkach, ktoré sú spoločné pre európske krajiny, akými sú napríklad katechéza v súčasnej spoločnosti, úloha a použitie komunikačných prostriedkov, služba pre rozvoj duchovných povolání, možnosti pomoci pre chudobnejšie krajiny, rozvoj ekumenizmu a medzináboženského dialógu a iné úlohy duchovnej služby, kde je užitočná vzájomná spolupráca medzi biskupskými konferenciami.

TLAČOVÁ KONFERENCIA S NOVINÁRMÍ

Krátko pred otvorením pléna hovorili o niektorých jeho témach s novinármi kardinál Péter Erdő, Mons. Józef Michalik a Mons Stanislav Zvolenský, predseda KBS.

Hostiteľ, ktorým je arcibiskup Zvolenský, ocenil, že biskupi z viacerých krajín budú mať možnosť počas štyroch dní spoznať našu krajinu a život Cirkvi na Slovensku. Hlavnú tému podujatia, ktorá tento rok znie „Boh a štát. Európa medzi laicitou a laicizmom“, vysvetlil kardinál Erdő.

Tohtoročnú tému si biskupi podľa neho vybrali preto, pretože sa veľa hovorí o neutralite štátu, oddelení medzi Cirkvou a štátom. Podľa kardinála môže byť spravodlivé alebo nepriateľské oddelenie cirkvi od štátu.

Podpredseda CCEE Józef Michalik zdôraznil potrebu novej evanjelizácie. Cirkev chce podľa poľského arcibiskupa ponúknuť ľuďom to, čo vie, a to pri rešpektovaní antropológie človeka, aby ľudia mali smäd po Bohu, hodnotách, kráse. Zároveň upozornil, že v Európe sa ničí manželstvo a ľudia zostávajú prázdni. Vytráca sa zmysel života. „Istá vernosť tradičným hodnotám má veľký význam.“

OTVORENIE PLENÁRNEHO ZASADNUTIA

Počas štyroch dní budú vysokí predstavitelia Katolíckej cirkvi v Európe za pomoci expertov diskutovať o sociálnych a duchovných aspektoch výziev, ktoré stoja pred dnešnou Európou.

Po spoločnom Vieni Sancte, plénum otvoril a všetkých privítal predseda CCEE kardinál Peter Erdő.

Sem do Bratislavy sme prišli s mnohými otázkami v srdci a vieme, že nie všetky sa nám podarí vyriešiť: želáme si, aby tieto dni boli plodné pre všetkých a aby to, že sme tu spolu, modlíme sa spolu a diskutujeme o našich pastoračných úlohách, napomohlo cirkvi v Európe, aby bola viac realistická a rozhodnejšia pri uskutočňovaní Novej Evanjelizácie.

Za hostiteľskú krajinu privítal účastníkov a hostí zasadnutia Mons. Stanislav Zvolenský, predseda Konferencie biskupov Slovenska (KBS): „Eminencie, Excelencie, ctení hostia, vaša ochota prijať pozvanie do Bratislavy nám dáva nádej, že vašou prítomnosťou, vašimi slovami a vašim príkladom budeme môcť pokročiť v poznaní nášho miesta a poslania v súčasnom spoločenstve katolíckej Cirkvi v Európe.“

Buďte teda čo najsrdečnejšie vítaní, nech Pán bohato požehná aj tohtoročné plenárne zasadnutie Rady európskych biskupských konferencií.“

Účastníkov pléna v úvode pozdravil i premiér SR Robert Fico. Dialóg medzi slovenskou vládou a KBS označil za konštruktívny a vecný. Zároveň poďakoval za pozvanie zúčastniť sa na otvorení zasadnutia. „Iste viete, že za ostatných 50 rokov sa svet zmenil viac ako možno v minulosti za 1000 rokov. Preto ste teraz tu v Bratislave, aby ste uvažovali o starých a dobrých veciach s novými pohľadmi, so životnou skúsenosťou a múdrosťou,“ uviedol premiér Fico, ktorý zároveň prítomných poprosil, aby odovzdali Svätému Otcovi Františkovi blahoželanie a pozdravy od občanov Slovenska, ale aj od neho samého. Od kardinála Erdőa dostal Fico obraz Cyrila a Metoda, premiér mu daroval drevenú sošku madony.

Pozdrav predniesol i apoštolský nuncius na Slovensku Mons. Mario Giordana. „Toto zhromaždenie nám ponúka skvelú príležitosť nielen na bratské stretnutie, ale predovšetkým na prehĺbenie nášho poznania situácie v Európe, s cieľom urobiť misijnú a pastoračnú prácu Cirkvi efektívnejšou na celom európskom kontinente - pri šírení Kristovho evanjeliového posolstva,“ povedal apoštolský nuncius. „Nech je nám na povzbudenie dobrý príklad svätých Cyrila a Metoda, ale aj všetkých našich bratov vo viere, i keď neznámych, ktorí preto, aby vydali dobré svedectvo Kristovi, jeho pravde a Cirkvi, neváhali podstúpiť nepochopenie, potupu i rozličné druhy utrpenia,“ uviedol Mons. Giordana. “

POSOLSTVO SVÄTÉHO OTCA FRANTIŠKA PLENÁRNEMU ZASADANIU CCEE 2013

Pri príležitosti Plenárneho zasadania CCEE zvolaného do Bratislavy na 1150. výročie príchodu Svätých Cyrila a Metoda na toto územie, Jeho Svätosť pápež František posielal svoj srdečný pozdrav všetkým účastníkom a uisťuje ich o svojej duchovnej blízkosti.

Svätý Otec vyjadruje svoje ocenenie snahe európskych biskupských konferencií zamýšľať sa nad témou laicity a takisto službe cirkvi pre národy celého kontinentu - v duchu napomáhania kultúre, ktorá spája do trvalej harmónie vieru a rozum, pravdu a slobodu.

Na príhovor Najsvätejšej Panny Márie a svätých Cyrila a Metoda, pastierom európskych cirkví a ich službe vyprosuje hojné milosti a s bratskou láskou im posielal žiadané apoštolské požehnanie.

CCEE VYJADRILA SÚSTRAŤ PO NEHODE NEĎALEKO LAMPEDUSY

„Práve sme sa dozvedeli o tragickom námornom nešťastí, ku ktorému došlo na pobreží Sicílie a ktoré stálo život desiatky ľudí. Mnoho je tiež nezvestných. Spájame sa v modlitbe za obeť a za tých, čo trpia. Veľmi dúfame, že táto hrozná tragédia privedie ľudí k hlbšiemu zamysleniu vo svedomí nad vážnym problémom utečencov,“ povedal kardinál Peter Erdő, predseda CCEE.

CCEE týmto vyhlásením reagovala na nehodu na mori, pri ktorej prišlo o život viac ako 90 utečencov vrátane dvoch detí a tehotnej ženy. Plavidlo, na ktorom sa pravdepodobne nachádzalo až 500 ľudí zo Somálska a Eritrey, utrpelo vážne poškodenie pri ostrove Isola dei Conigli neďaleko Lampedusy. Pobrežnej stráži sa doteraz podarilo zachrániť viac ako 150 ľudí, medzi nimi sú aj tri desiatky detí. Napriek snahám záchranárov ostáva viac ako 250 utečencov naďalej nezvestných. Príčinou stroskotania lode po dvanásťhodinovej plavbe z Líbye mohol byť nadmerný počet ľudí na palube, hovorí sa však aj o možnom požari.

Rada európskych biskupských konferencií (CCEE) sa rozšírila o nového člena. Stalo sa ním Estónsko. Jednomyselne o tom rozhodli predsedovia európskych biskupských konferencií, ktorí sa zišli na štvordňovom plenárnom zasadnutí v Bratislave.

„Som veľmi rád, že estónska cirkev v osobe apoštolského administrátora vstupuje do veľkej rodiny Rady európskych biskupských konferencií,“ reagoval na rozhodnutie apoštolský administrátor Estónska Philippe Jordana. „Týmto spôsobom malá, ale živá estónska cirkev bude môcť priniest svoj osobitný príspevok k aktivitám tejto rady, ktorá sa zrodila na to, aby podporovala kolegiálnu medzi biskupmi a synodalitu Cirkvi na celom európskom kontinente a zároveň bude môcť veľa získať

z tejto symfónie jazykov, kultúr a národov, ktorá vydáva svedectvo o univerzalite Kristovej Cirkvi v Európe,“ dodal biskup Jordana, ktorý podal žiadosť Estónska o prijatie za nového člena CCEE.

Prvý deň zasadnutia sa skončil dvomi liturgickými slávnosťami. Prvou z nich bola svätá omša, ktorej predsedal kardinál Quillet v Katedrále sv. Martina.

Program vyvrcholil modlitbou vigíliou sprevádzanou spevmi Taizé za kresťanov a pokoj vo Svätej zemi na Blízkom východe v Kostole sv. Jána z Mathy. „Ďakujem vám za vaše modlitby za pokoj vo Svätej zemi a na celom Blízkom východe, ktorý sa práve usiluje o slobodu, demokraciu, zmierenie a pokoj,“ poďakoval počas vigílie v homílii biskupom z viacerých európskych krajín Mons. William Shomali.

ROZHOVOR S PREFEKTOM KONGREGÁCIE PRE BISKUPOV KARDINÁLOM OUELLETOM

Na plenárnom zasadnutí CCEE je prítomný aj prefekt Kongregácie pre biskupov kardinál Marc Ouellet.

Eminencia, čo je motívom Vašej návštevy?

- Prichádzam na pozvanie Rady európskych biskupských konferencií (CCEE), aby som sa zúčastnil na jej plenárnom zasadnutí a vytvoril spoločenstvo s predsedami biskupských konferencií v Európe. Je pre mňa cťou, že môžem pri tejto príležitosti navštíviť Slovensko a Bratislavu.

Aké posolstvo chcete odovzdať prítomným biskupom?

- Na prvom mieste prinášam pozdrav Svätého Otca Františka, ktorý veľmi oceňuje všetky aktivity, ktorými sa posilňuje spoločenstvo a vzájomná solidarita medzi biskupmi aj jednotlivými biskupskými konferenciami. Som presvedčený, že nová evanjelizácia, šírenie kultúry života a pozornosť voči chudobným, ku ktorým nás pozýva Svätý Otec František, si žiadajú väčšiu spoluprácu a vzájomnú podporu na kontinentálnej úrovni. Z týchto dôvodov sú aktivity CCEE stále potrebné.

V minulom roku Svätý Otec odvolal z pastoračného riadenia Trnavskej arcidiecézy Mons. Róberta Bezáka. Ako vnímate s odstupom času situáciu Katolíckej cirkvi na Slovensku?

- Svätý Otec rozhodol po veľmi dôkladnom, osobnom oboznámení sa s týmto prípadom. Chcem sa úprimne poďakovať členom Konferencie biskupov Slovenska za jednotu a vernosť Svätému Otcovi aj v takejto bolestivej situácii. Rovnako chcem úprimne poďakovať všetkým veriaciim za postoj vernosti a dôvery voči Svätému Otcovi i svojim duchovným pastierom. Sprevedzajme Mons. Bezáka svojou modlitbou. Ak prejaví záujem, som pripravený sa s ním v Ríme stretnúť.

DRUHÝ DEŇ PLÉNA CCEE V BRATISLAVE

Druhý deň pléna sa začal rannými chválami v latinškom jazyku v Kostole sv. Jána z Mathy, ktorým predsedal Mons. Józef Michalik, predseda Poľskej biskupskej konferencie. Biskupi potom pokračovali vo svojom pracovnom zasadnutí. Centrálnou témou ich stretnutia je diskusia o tom, aký priestor je daný k dispozícii náboženstvu, a teda aj úlohe Cirkvi v spoločnosti európskych krajín, ktoré sa pohybujú medzi laicitou a laicizmom. Túto tému už vo štvrtok priblížila biskupom profesorka histórie Emília Hrabovec. Predstavila výsledky prieskumu, ktorý uskutočnila v rámci jednotlivých biskupských konferencií.

Členka Pápežského výboru pre historické vedy, ktorá pôsobí na Rímskokatolíckej cyrilometodskej bohosloveckej fakulte UK v Bratislave, s ním zoznámila aj novinárov. Dotazníkom, ktorý vypracovali zástupcovia episkopátov, chceli podľa nej v jednotlivých krajinách zistiť, aký je stav vzťahu medzi náboženstvom a spoločnosťou. Skúmali rôzne oblasti - napríklad právnú, oblasť histórie, spoločenských vied, literatúry, univerzitnú oblasť, správu štátu či zdravotnícku politiku.

„Všimli sme si, že v konštitucionálnej oblasti je vždy sú zaručené minimálne práva pre Katolícku cirkev. (...) Skoro všade však pozorujeme, že upadá skutočná aplikovateľnosť týchto zákonov,“ povedala médiám prof. Hrabovec. Podotkla, že stále napreduje „erózia v juridickej oblasti“, čo znamená, že sa zväčšuje priepať medzi realitou a právnymi predpismi. „Vidíme, že zákony nie sú prostriedky, ktoré by sa dali použiť reálne,“ uviedla prof. Hrabovec.

PREZIDENT SR PRIJAL PLÉNUM CCEE

Po dopoludňajšom pracovnom rokovaní, krátko po poludní delegáciu hostí prijal prezident SR Ivan Gašparovič. Okrem iného pripomenul, že Slovensko sa dnes v preambule svojho najvyššieho zákona - Ústavy SR - odvoláva na cyrilo-metodské dedičstvo a odkaz Veľkej Moravy. „Aj keď tento fakt neraz vyvoláva v časti verejnosti polemiky, či je Slovenská republika laickým štátom, nemôžeme opomenúť vzácne korene našej národnej identity,“ uviedol Gašparovič.

V mene Konferencie biskupov Slovenska poďakoval prezidentovi jeho predseda Mons. Stanislav Zvolenský. Za všetkých predsedov európskych biskupských konferencií sa prihovril kardinál Erdő. „Reprezentujeme 39 biskupských konferencií, teda Katolícku cirkev v 44 krajinách nášho európskeho kontinentu,“ povedal predseda CCEE, ktorý pripomenul, že aktuálne výročné zasadanie sa tento rok venuje téme vzťahu náboženstva a občianskej spoločnosti v Európe.

STARONOVÝ GENERÁLNY SEKRETÁR CCEE

Po krátkej prestávke biskupi pokračovali v zasadnutí. Na ďalších päť rokov potvrdili doterajšieho generálneho sekretára CCEE Mons. Duarte da Cunhu. Predtým bol na rovnakú pozíciu zvolený v roku 2008 počas plenárneho zasadnutia v Budapešti. Čelní predstavitelia CCEE mu vyjadrili uznanie za doteraz vykonanú prácu a ochotu slúžiť aj ďalšie funkčné obdobie. Da Cunha sa narodil v roku 1968, pochádza z Lisabonu. Za kňaza bol vysvätený v roku 1993, študoval v Ríme a v Portugalsku. V roku 1998 založil združenie Ponto de Apoio a Vida na pomoc tehotným ženám v núdzi.

LITURGICKÉ SLÁVNOSTI V NITRE

Po voľbe odcestovali biskupi do Nitry, kde slávil svätú omšu spojenú s večerami v Katedrále sv. Emeráma. Na nej všetkých privítal nitriansky biskup Mons. Viliam Judák. Pred hosťami povedal, že mestu Nitra sa v historických súvislostiach často právom udeľujú prívlastky „starodávna“, „staroslávna“, „matka slovenských miest“, „kolíska šírenia kresťanstva a kultúry“, „slovenský Betlehem“, „Metodova“, či „Svätoplukova Nitra“, ktoré vyvierajú z oprávnenej podstaty.

„Keď pred 1150. rokmi prišli na pozvanie Rastislava bratia sv. Konštantín a Metod, prežívala Nitra a jej kniežatstvo nový rozkvet kultúrneho, duchovného a kresťanského života. Dialo sa tak zásluhou ich rozvetvenej misijnej činnosti. Tieto hodnoty pripomenul pápež, Ján Pavol II. (30. júna 1995): „Nitra nám hovorí o prvom tisícročí. Tu neďaleko stál prvý kresťanský kostol v celej stredovýchodnej Európe... Preto som túžil navštíviť Nitru,“ citoval slová Jána Pavla II. Mons. Viliam Judák.

„Je dobré na toto všetko v súvislosti s Nitrou dnes myslieť v spojitosti, s významným jubileom, ktoré slávime, aj pri príležitosti Plenárneho zasadania Rady európskych biskupských konferencií (CCEE), ktorá sa uskutočňuje v týchto dňoch na Slovensku. Je pre mňa ct'ou Vás tu privítať. Ďakujem Vám, že ste prijali pozvanie navštíviť Nitru. Nádejám sa, že aj táto chvíľa bude pre nás vzájomným obohatením. Vitajte v Nitre a želám Vám v nej pozhnané chvíle,“ povedal v úvode svätej omše.

Liturgickej slávnosti za účasti zástupcov episkopátov, ako aj kardinála Marca Ouelleta, prefekta Kongregácie pre biskupov a ďalších kardinálov, predsedal ostrihonsko-budapeštiansky kardinál Péter Erdő, ktorý sa prihovoral i v homílii. Zdôraznil, že plenárne zasadnutie európskych biskupských konferencií sa koná tento rok v Bratislave pri príležitosti 1150. výročia príchodu svätých Cyrila a Metoda na toto územie. V tejto súvislosti priblížil ich životné osudy a príbeh.

„Cyril a Metod, títo svätí bratia, sú symbolom jednoty medzi východným a západným kresťanstvom,“ ocenil vierozvestcov predseda CCEE. „Nie náhodou podľa neho úcta k nim rástla v priebehu dejín a stala sa intenzívnou práve v 20. storočí. Prvý slovanský pápež, Ján Pavol II, ich vyhlásil za spolupatrónov Európy v roku 1980. Po svätom Benediktovi a ešte pred Editou Stein a svätou Brigitou Švédskou, vyhlásil svätých Cyrila a Metoda.“

„Svojou osobnosťou skutočne reprezentujú európske kresťanstvo, ktoré dýcha oboma pľúcami, Rímom aj Konštantínopolom, Východom aj Západom, ktoré sa v rámci ich pôsobenia stretli v jednote spoločnej viery. Nielenže našli a uctili si relikvie pápeža Klimenta, ale ich aj priniesli do Ríma a umiestnili ich v chráme svätého Klimenta. Kto tam dnes príde, nájde v tomto chráme poďakovania slovanských národov, ktoré si uctievať pamiatku svätých bratov práve tu, v chráme svätého Klimenta,“ uviedol kardinál Erdő.

Krátko pred skončením liturgickej slávnosti predniesol predseda KBS Mons. Stanislav Zvolenský pred relikviou sv. Cyrila osobitnú modlitbu zverenia Európy svätým Cyrilovi a Metodovi, spolupatrónom Európy a apoštolom slovanských národov.

MODLITBA ZVERENIA EURÓPY SV. CYRILLOVI A METODOVI

Svätí Cyril a Metod, spolupatróni Európy a apoštolí slovanských národov!

Vý ste s pokorou prijali výzvu nebeského Otca pracovať na obrátení národov, a tak privádzať mnohých do Božieho kráľovstva. S trpezlivosťou a naplnení Božím Duchom ste neváhali odpovedať na túžbu

mnohých srdc po poznaní Pravdy. Svojím presvedčivým kresťanským životom a usilovnou apoštolskou prácou ste sa stali nositeľmi Kristovho svetla, ktoré prežiarilo jednotlivé národy strednej a východnej Európy. Povzniesli ste ich kultúru, začali ste ich vzdelávať, napomohli ste rozvoj sociálneho a spoločenského života, ale predovšetkým ste im priniesli Ježiša Krista. Svojou prezieravou činnosťou, hlbokým a pravoverným učením, obetavosťou, oddanosťou, apoštolskou horlivosťou a neohrozenou veľkodušnosťou ste si získali dôveru a uznanie rímskych pápežov, carihradských patriarchov, byzantských cisárov a rôznych kniežat nových slovanských národov. Podľa slov svätého apoštola Pavla ste sa stali pre slabých slabými, aby ste získali slabých. Pre všetkých ste sa stali všetkým, aby ste zachránili aspoň niektorých. A všetko ste robili pre evanjelium, aby ste mali na ňom podiel (porov. 1 Kor 9, 22 – 23). V Kristovom mene ste vyučovali pravdy viery, krstili, slávil Eucharistiou, zastávali sa bezbranných a chudobných, hľadali pravdu, nabádali na jednotu a odpustenie a šírili Božie kráľovstvo.

Neochvejne ste vydávali svedectvo pred slabými i silnými tohto sveta: že Boh stvoril človeka, že je nám Otcom a v ňom sme si my ľudia navzájom bratmi a sestrami; že skrze Syna, večné Slovo, Boh stvoril všetky veci a povolal ľudí k účasti na svojom vlastnom živote bez konca; že Boh tak miloval svet, že dal svojho jednorodeného Syna, ktorý pre nás ľudí a pre našu spásu zostúpil z neba, pôsobením Ducha Svätého sa vtelil v lone Panny Márie a stal sa človekom; že zoslal mocného Ducha Potešiteľa, aby každý Kristom vykúpený človek v ňom mohol získať dôstojnosť Božieho dieťaťa a stať sa spoludedičom Božích nezničiteľných prisľúbení daných ľudstvu.

Aj my dnes vyznávame túto istú vieru, chceme ju ohlasovať a žiť. K tomu však potrebujeme Božiu milosť, a preto sa obraciame na vás, svätí Cyril a Metod, spolupatróni Európy a apoštolí Slovanov: Vyprosujte nám požehnanie nebeského Otca!

Svätí Cyril a Metod, vám zverujeme pod ochranu a starostlivý príhovor životy všetkých ľudí žijúcich v Európe, všetky európske národy a štáty. Zverujeme vám Cirkev v Európe a všetky jej snaženia, najmä však úsilie o novú evanjelizáciu a na váš príhovor si vyprosujeme od nebeského Otca, aby sme vedeli prekonávať každú nenávisť a dobrom víťaziť nad zlom. Aby sme si vedeli odpúšťať a byť solidárni. Aby sme sa s úctou pozerali na každý život od jeho počatia až po prirodzenú smrť. Aby sme boli ohlasovateľmi kultúry života, ktorá je obsiahnutá v Kristovom Evanjeliu. Aby sme si stále viac uvedomovali, aká potrebná je náboženská kresťanská jednota a bratské spoločenstvo všetkých národov. A aby sme celým srdcom hľadali Božie kráľovstvo a raz dosiahli večný život v spoločenstve s našim Pánom Ježišom Kristom, lebo on je Boh a žije a kraľuje na veky vekov. Amen.

Po svätej omši na večeri na Biskupskom úrade., prítomných pozdravil osobne aj kardinál Ján Chryzostom Koc, emeritný biskup Nitrianskej diecézy. Ocenil záujem európskych biskupov i to, že sa stretávajú na Slovensku. Priblížil im niektoré životné medzníky zo svojho života a povzbudil ich do ďalšej práce.

BOŽSKÁ LITURGIA V GRÉCKOKATOLÍCKEJ KATEDRÁLE

Program tretieho dňa rokovania pléna sa začal božskou liturgiou v byzantsko-slovanskom obrade. V gréckokatolíckej katedrále Povýšenia svätého Kríža v Bratislave jej predsedal Svjatoslav Ševčuk, vyšší arcibiskup Ukrajinskej gréckokatolíckej cirkvi. V homílii ocenil, že môže spolu s plénom sláviť liturgiu sv. Jána Chryzostoma - tú istú liturgiu, ktorú svätí Cyril a Metod priniesli do tejto krajiny - a zažiť tú skúsenosť modlitby, ktorou sa modlili veľkí slovanskí apoštolí.

„Nám, pastierom cirkví rozličných krajín európskeho kontinentu, ktorí sa zamýšľame nad laicitou a laicizmom v Európe, Pán dnes posielal svoje potešujúce Slovo: „Dajte si pozor, aby vás niekto nezviedol; to musí prísť, ale ešte nebude koniec.“ (Mt 24,6). Cieľom ľudských dejín nie je nejaká katastrofa, ale On, samotná osoba Spasiteľa Ježiša Krista, ktorého meno všetci nosíme: sme totiž kresťania, teda tí, čo patria Kristovi,“ povedal arcibiskup Ševčuk.

Hlava Ukrajinskej gréckokatolíckej cirkvi okrem iného obrátil pozornosť aj na aktuálnu situáciu na Ukrajine, kde sa bude koncom novembra stretnutie Ukrajiny a Európskej únie (29. novembra 2013 vo Vilniuse). „Očakáva sa, že naša krajina by konečne mohla byť prijatá a časom vstúpiť do Európskeho spoločenstva. (...) V tomto historickom okamihu, keď sa rozhoduje o budúcnosti nielen Ukrajiny, ale aj celej východnej Európy,... prosíme vás o vašu podporu, o vašu solidaritu a o vašu modlitbu.“

Po slávení biskupi pokračovali v pracovnom rokovaní. Venovali sa okrem iného aj témam výhrady vo svedomí, činnosti Európskej únie a Rady Európy a evanjelizácii sekularizovaného sveta.

NOVINÁRI A ČESKÝ KARDINÁL DUKA

Téma sekularizácie dominovala aj na stretnutí médií s českým kardinálom Dominikom Dukom. Predseda Českej biskupskej konferencie (ČBK) zdôraznil, že jej skutočný problém je v jej extrémnosti.

Kresťanstvo je podľa neho sekulárne náboženstvo, pretože je pozitívne. „Čo chceš, aby robili iní tebe, rob aj ty iným. V tomto zmysle je kresťanstvo sekulárne náboženstvo. Ostatné náboženstvá merajú zbožnosť na základe nábožných úkonov, v kresťanstve to tak nie je,“ uviedol. Naša viera v to, že Boh sa stal človekom a naše starosti sa stali jeho starosťami o nás, ak to pochopíme, nemôže vytvárať dualitu Boh a svet,“ dodal kardinál.

Cirkev by mala podľa kardinála proti sekularizácii zviazať „stratégiu a taktiku“. Lepšia je podľa neho pozitívna cesta, než negatívna. Vysvetlil to tým, aby nám mohla verejnosť porozumieť. Predstavuje si to najmä v angažovanosti v oblastiach, ktoré robila Cirkev vždy - v oblasti sociálnej, zdravotníctve či školstve. Druhým momentom je nutnosť nájsť jazyk, keďže samotná spoločnosť ten jednotný stratila. „Ľudia nechcú čítať, chcú obrázky a chcú heslá. Tie môžu pomôcť, na druhej strane je to i zavádzajúce.“

Kardinál Duka reagoval i na otázky o aktuálnej situácii v Čechách, kde sa štát nedávno majetkovo vyrovnal s cirkvami. Zdôraznil, že medzi cirkvou a štátom nie sú žiadne napätia. Podľa neho existuje napätie len medzi ľavicou, ktorá to vidí inak. „Vieme, že ten zákon schválil parlament a schválil Ústavný súd ako plne zákonný,“ povedal kardinál Duka, podľa ktorého je výsledkom vzájomných diskusií kompromis, v ktorom každá strana niečo získala i stratila.

Slovenské médiá zaujímala i situácia na Slovensku, a to problematika okolo bývalého trnavského arcibiskupa Mons. Róberta Bezáka. Kardinál Duka povedal, že ako zástupca ČBK nemá právo „zasahovať“ do tohto prípadu, keďže situáciu v tejto problematike nepozná. Zároveň priblížil pár prípadov z histórie, kedy rezignovali arcibiskupi v Čechách. O tom, prečo skutočne rezignovali, sa dozvedeli ľudia až neskôr.

„Viete o niektorých veciach sa dozvieme až z archívov. Pretože úrad arcibiskupa alebo úrad kňaza nie je vzatý ako úrad politického predstaviteľa, ktorý vychádza z demokratickej voľby, ale je to menovanie, teda je to služobný postoj. A v armáde, keď sa napríklad preradzujú generáli, tak sa nevydáva žiadne vyhlásenie. Takže takto to musíme chápať,“ povedal kardinál Duka.

„Aby som mohol odpovedať pravdivo a čisto, čo si o veci myslím, musel by som vedieť, to, čo sa ku mne donieslo, čo je skutočnosť a čo sú len výroky najrôznejších skupín,“ uviedol predseda Českej biskupskej konferencie. „Je to určitý problém, ktorý musíte vyriešiť na Slovensku. Je to nešťastná kauza, to bezo sporu, keď vyvoláva také napätie, a tí, ktorých sa to týka, tí musia hľadať cestu, akým spôsobom vám ju vysvetliť,“ dodal kardinál Duka.

Po kardinálovi Dukovi sa novinári stretli i s patriarchom sýrskej Antiochie Ignace Youssif III Younanom, Mons Wiliamom Shomalim, pomocným biskupom latinského patriarchátu v Jeruzaleme, ktorí priblížili aktuálnu situáciu kresťanov na Strednom východe. Ďalšie témy im prezentoval poľský arcibiskup Mieczyslaw Mokrzycki.

Účastníci pléna zatiaľ pokračovali vo svojom pracovnom programe, ktorý vyvrcholil modlitbou vešpier v Katedrále sv. Martina.

ZÁVEREČNÁ LITURGICKÁ SLÁVNOSŤ

Plenárne zasadnutie Rady európskych biskupských konferencií (CCEE) vyvrcholilo v nedeľu záverečnou svätou omšou v Katedrále sv. Martina, ktorú celebroidal predseda Konferencie biskupov Slovenska Mons. Stanislav Zvolenský, bratislavský arcibiskup metropolita.

Arcibiskup Zvolenský ocenil, že ju môže sláviť v prítomnosti kardinálov a biskupov z celej Európy. Osobine privítal kardinála Angela Bagnasca, predsedu Talianskej biskupskej konferencie, kardinála Dominika Duku, predsedu Českej biskupskej konferencie, apoštolského nuncia na Slovensku Mons. Maria Giordanu a Mons. Józefa Michalika, predsedu Poľskej biskupskej konferencie.

„S osobitnou radosťou vítam na našom slávení Jeho Blaženost' Ignaca Youssifa III Younana, patriarchu sýrskej Antiochie. (...) Pozývam vás k tomu, aby sme mysleli na osud katolíkov a všetkých v Sýrii, ako nás k tomu v modlitbe pozval Svätý Otec František,“ povedal metropolita Zvolenský. Dodal, že vysoký predstaviteľ Katolíckej cirkvi v Sýrii prišiel do Bratislavy, aby plénum predsedov európskych biskupských konferencií informoval o aktuálnej situácii kresťanov v tejto násilím skúšanej krajine.

Hlavný celebrant v úvode homílie pripomenul, že v piatok otcovia kardináli a biskupi, predsedovia európskych biskupských konferencií, osobitnou modlitbou zverili Európu našim vierozvestcom svätému Cyrilovi a Metodovi. Potom uvažoval nad dnešným úryvkom z evanjelia sv. Lukáša, v ktorom učeníci žiadali Ježiša „väčšiu vieru“. „Prosba učeníkov je aj nám pochopiteľná a blízka. (...) Každý z nás si želá, aby jeho osobná viera bola silnejšia. My sa k učeníkom ochotne pripájame,“ povedal Zvolenský.

V súvislosti s tým, že prítomní slávil svätú omšu aj z úcty k našim vierozvestcom, arcibiskup Zvolenský opísal motiváciu a životný postoj, ktoré stáli na počiatku pozvania svätých Cyrila a Metoda na naše územie. Zaslúžil

sa o to knieža Rastislav v roku 862. „Rozhodnutie požiadať cisára Michala o biskupa a učiteľa (...) bolo rozhodnutie, ktoré vyjadrovalo, že naši predkovia „urobili, čo vládali urobiť“ a tak svojím spôsobom predniesli prosbu o silnejšiu vieru,“ uviedol arcibiskup Zvolenský.

Rastislavovo rozhodnutie vytvorilo podľa hostiteľa pléna európskych biskupských konferencií predpoklady pre vynikajúci rozvoj pravej kresťanskej viery medzi našimi predkami. „A dnes túto vieru opatrujeme ako vzácne dedičstvo,“ povedal arcibiskup Zvolenský, podľa ktorého môžeme našou súčasnou modernou terminológiou povedať, že Rastislav ako politický predstaviteľ umožnil uskutočnenie náboženskej slobody.

Metropolita Bratislavy ďalej priblížil, že biskupi v Bratislave zaoberali aktuálnymi otázkami vzťahu politických štruktúr, čiže štátu, voči náboženskej spoločnosti, Cirkvi v európskych štátoch. Jedným z princípov katolíckej náuky vo vzťahu Cirkvi a štátu je oddelenie svetskej politickej moci od duchovnej náboženskej moci a náboženských štruktúr. Toto oddelenie a vzájomné rešpektovanie slobody sú predpokladom zdravého

a účinného spolužitia svetských štruktúr a Cirkvi.

V závere slávenia, na ktorom si niekoľko priaznivcov pripomenulo fotografiami bývalého trnavského arcibiskupa Mons. Róberta Bezáka, poďakoval arcibiskup Zvolenský všetkým hosťom, že prijali pozvanie do našej vlasti. Zdôraznil, že toto stretnutie sa mohlo stať aj prejavom úcty k našim vierozvestcom. Poďakoval tiež za to, že biskupi zverili európsky kontinent práve týmto solúnskym svätcom, ktorých jubilejný rok práve Slovensko prežíva.

Plenárne zasadnutie Rady európskych biskupských konferencií (CCEE), ktorá združuje predsedov 33 biskupských konferencií v Európe, a tiež arcibiskupov Luxemburska, Monackého kniežatstva a Cypru maronitov, spolu s mukačevským eparchom zo Zakarpatskej oblasti Ukrajiny a moldavským biskupom z Kišínova, sa týmto slávením skončilo.

Každoročné plenárne zasadanie predsedov európskych biskupských konferencií sa tento raz konalo pri príležitosti 1150. výročia príchodu sv. Cyrila a Metoda na naše územie. Hostia prišli na pozvanie metropolitu Bratislavy. Venovali sa téme „Boh a štát. Európa medzi laicitou a laicizmom.“ Diskutovali najmä o tom, do akej miery sú náboženstvo a Boh skutočnosťami, ktoré krajiny európskeho kontinentu uznávajú, rešpektujú a aktívne zahŕňajú do svojich ústav, právnych systémov i života celej spoločnosti.

TK KSB

**Jozef Kováčik /Martin Kramara, Michal Lipiak
snímky Peter Zimen**

Spoločné Veni Sancte v Seminárnom kostole pre študentov v Košiciach

Košice 1. októbra (TK KBS) V pondelok 30. septembra 2013 sa v Seminárnom kostole v Košiciach uskutočnilo slávnostné Veni Sancte, vzývanie Ducha Svätého na začiatku akademického roka 2013/14. Zúčastnilo sa na ňom niekoľko stoviek študentov zo všetkých košických vysokých škôl. „Sme tu ako traja súrodenci: Kňazský seminár, Teologická fakulta a Univerzitné pastoračné centrum. Zdieľame spoločné priestory, žijeme ako jedna rodina,“ povedal dekan TF Cyril Hišem. V tomto rodinnom duchu sa niesol celý slávnostný večer.

Svätú omšu celebroidal Mons. Bernard Bober, košický arcibiskup a zároveň veľký kancelár Katolíckej univerzity v Ružomberku. V závere sa zhromaždeným študentom a pedagógom prihovoril rektor Katolíckej univerzity prof. Tadeus Zasepa. Nechýbalo ani privítanie prvákov a recepcia.

Jozef Kohut

Biskup Haľko vyslúžil sviatosť birmovania mladým v Marianke

Marianka 29. septembra (TK KBS) V nedeľu 29. septembra 2013 prijali z rúk Mons. Jozefa Haľka sviatosť birmovania 27 mladí ľudia v Bazilike Narodenia Panny Márie v Marianke.

Bratislavský pomocný biskup Mons. Jozef Haľko vo svojej homílii zdôraznil originalitu každého z birmovancov. V príhovore prirovnal birmovku k vysoko kvalitnému antivírusovému programu, kde birmovka je zdokonalením ich krstného záväzku a dáva im možnosti a silu pri konaní dobra a zároveň poskytuje ochranu pred zlom.

Po skončení birmovnej slávnosti sa v sále Exercičného domu stretli birmovanci s rodinami a s Mons. Haľkom pri občerstvení, ktoré sami pripravili a vychutnali si ho ako veľká farská rodina.

Martina Karlíková

Medailu Cyrilu a Metod prevzal rektor Trnavskej univerzity Marek Šmid

Trnava 1. októbra (TK KBS) Rektor Trnavskej univerzity v Trnave prof. Marek Šmid prevzal od predsedu Trnavského samosprávneho kraja (TTSK) Tibora Mikuša Pamätnú medailu TTSK Cyrila a Me-

tod. Pamätná medaila mu bola udelená na zasadnutí Kultúrnej rady kraja v Trnave za presadzovanie národných a kresťanských tradícií, pri príležitosti 1150. výročia príchodu vierozvestcov na Veľkú Moravu.

Trnavská univerzita

Biskup Šášik požehnal pamätnú tabuľu v Ružinove

Bratislava 29. septembra (TK KBS) Pri príležitosti sviatku sv. Vincenta, patróna Kostola sv. Vincenta v Bratislave – Ružinove, 55. výročia súdneho procesu Ján Hutyra a spol. a 60. výročia súdneho procesu Štefan Krištín a spol. bola v nedeľu 29. septembra 2013 na tomto kostole odhalená pamätná tabuľa s menami kňazov, bratov a seminaristov Misijnej spoločnosti sv. Vincenta de Paul nespravodlivo väznených komunistickým režimom. Predchádzala mu odpustová svätá omša, ktorej hlavným celebrantom bol mukačevský eparchiálny biskup Mons. Milan Šášik CM, ktorý ako vincenťín osobne poznal viacerých väznených spolubratov.

Po skončení svätej omše sa účastníci presunuli pred kostol, kde provinciál Misijnej spoločnosti sv. Vincenta de Paul P. Jozef Noga CM a predseda Konfederácie politických väzňov Slovenska P. Anton Srholec SDB odhalili pamätnú tabuľu s menami väznených vincenťínov za účasti ich príbuzných. Pamätnú tabuľu požehnal vladyka Milan Šášik. Svedectvo o väzení predniesol posledný žijúci z väznených kňazov – vincenťínov P. Pavol Bazár CM.

Peter Sandtner

Katechéti v Prešovenovú začali školský rok

Prešov 1. októbra (TK KBS) Katechéti Prešovskej archieparchie začali dnes nový školský rok. Otvorenie bolo spojené s liturgiou sv. Jána Zlatoústeho na sviatok Ochrany presvätej Bohorodičky v Katedrále sv. Jána Krstiteľa v Prešove. O. Peter Lach, kancelár Arcibiskupského úradu, v homílii poukázal na to, že Mária je tou matkou ku ktorej sa schádzajú všetky jej deti.

Program pokračoval na pôde Metodicko-pedagogického centra, kde lektor o. Jozef Zorvan predstavil biblické knihy Exodus, proroka Jonáša a Jánovo evanjelium, ktoré boli vybrané ako ústredné knihy Biblickej súťaže i Biblickej olympiády pre tento školský rok. Spája ich spoločná téma „Z tmy do svetla.“ Knihy boli predstavené katechetickou i biblickou metódou.

DKÚ Prešovskej archieparchie

STRUČNE Z DOMOVA

V Hlohovci slávilí 900. výročie od prvej písomnej zmienky

HLOHOVEC - V sobotu 28. septembra 2013 sa vo Farskom kostole sv. Michala archanjela v Hlohovci konala slávnostná svätá omša pri príležitosti 900. výročia od prvej písomnej zmienky v Zoborskej listine. Hlavným celebrantom bol generálny vikár Trnavskej arcidiecézy Mons. Ján Paučír, ktorý v homílii vysvetlil vznik Zoborskej listiny. Zároveň zdôraznil potrebu kultu bratstva a života, ku ktorým vyzýva aj Svätý Otec František. Všetci sme bratmi a sestrami, nielen v kostole, ale máme takí byť i za múrmi chrámu a navzájom si pomáhať.

Lucia Froncová

Seminár k Jubilejnému roku a výročiu biskupa Zábojského

SPIŠSKÁ KAPITULA - V Spišskej Kapitule zorganizovali minulý piatok odborný seminár a slávnostné podujatia pri príležitosti 1150. výročia príchodu sv. Cyrila a Metoda a 220. výročia narodenia biskupa Ladislava Zábojského. Jeho súčasťou bola aj prednáška Pavla Pareničku o biografických súradniciach Ladislava Zábojského. Biskup Zábojský, ktorý žil v rokoch 1793-1870, patrila medzi dvoch biskupov, ktorí podporili v roku 1863 vznik Matice slovenskej.

TASR

Týždeň kresťanskej kultúry v Žiline

ŽILINA - V pondelok 30. septembra 2013 sa v Žiline v rámci Týždňa kresťanskej kultúry otvorili na dve hodiny brány katakomb pod Mariánskym námestím. Odborný výklad pre niekoľko desiatok návštevníkov zabezpečil Ľubomír Prikryl, ktorý návštevníkom porozprával o dejinách mesta, o Mariánskom námestí, aj o samotnom kláštore, pod ktorým sa katakomby nachádzajú. Vyvrátil rozličné fámy, ktorými sú žilinské „katakomy“ opradené.

Mária Špenerová

Zamestnanci a dobrovoľníci SKCH na púti v Levoči

LEVOČA - Viac ako 350 zamestnancov, dobrovoľníkov a podporovateľov Slovenskej katolíckej charity (SKCH) z celého Slovenska sa v piatok 4. októbra zišlo na Spoločnej púti SKCH v Levoči. Púť sa začala krížovou cestou a oficiálny program púte slávnostnou svätou omšou na Mariánskej hore, ktorú celebraval spišský diecézny biskup a prezident SKCH Mons. Štefan Sečka.

Po svätej omši nasledoval kultúrny program, počas ktorého boli ocenení dobrovoľníci a zamestnanci diecéznych a arcidiecéznych charít, ktorí sa zaslúžili o rozvoj

Charity na Slovensku a svojou obetavou prácou pomohli mnohým ľuďom v núdzi.

Lukáš Melicher

Kurz Rút v Centre pre rodinu na Sigorde

PREŠOV - V dňoch 27. až 29. septembra 2013 sa v Centre pre rodinu na Sigorde konal kurz Rút pre manželské páry pod vedením otca Jozefa Marettu a manželských párov slúžiacich v Centre pre Rodinu na Sigorde. Na kurze sa zúčastnilo 16 manželských párov z rôznych kútov Slovenska. Manželia cez prednášky týkajúce sa manželského života a Božieho plánu pre manželstvo, ako aj cez modlitbu a ďalšie aktivity mohli zažiť obnovu a uzdravenie svojho manželstva.

Jozef Greško

Vydavateľstvo Don Bosco prináša novú knihu - Teológia tela pre tínedžerov

BRATISLAVA - Vydavateľstvo Don Bosco prináša knihu Teológia jeho/jej tela, ktorá je určená najmä tínedžerom, ale aj ich rodičom, učiteľom, animátorom, kňazom, katechetom, jednoducho všetkým, ktorí chcú mladým porozumieť, a ktorí chcú s nimi diskutovať na takú intímnu tému akou je sexualita. Autor knihy Jason Evert spolu so svojou manželkou Crystalinou patria medzi známych propagátorov teológie tela.

Vydavateľstvo Don Bosco sa snaží priniest' zrozumiteľným jazykom tému, ktorou sa v 129 príhovoroch rozhodol Ján Pavol II. predstaviť krásu Božieho plánu ľudskej lásky – teda aj sexuálnej – a radosti z nej.

Peter Novák

Zomrel misionár Spoločnosti Božieho Slova P. Karol Benovic SVD

NITRA - V 95. roku života, v 73. roku rehoľných sľubov a v 67. roku kňazstva zomrel páter Karol Benovic SVD 27. septembra 2013 v Misijnom dome Matky Božej v Nitre na Kalvárii. Pohrebné obrady za zosnulého pátra misionára sa konali 1. októbra 2013 v Kostole Nanebovzatia Panny Márie v Nitre na Kalvárii.

Ján Halama, SVD

Zomrel Mons. Štefan Morovics, kňaz Bratislavskej arcidiecézy

BRATISLAVA - V piatok 27. septembra zomrel v Bratislave kňaz Mons. Štefan Morovics. Pohrebnú svätú omšu za zosnulého kňaza v Katedrále svätého Martina v Bratislave 2. októbra 2013 celebraval bratislavský arcibiskup metropolita Mons. Stanislav Zvolenský. Pohrebné obrady sa konali v kostole a na cintoríne vo farnosti Báč, kde zosnulý kňaz dlhoročne pôsobil.

Lukáš Uváčik

Riaditeľ TK KBS: CSI Lic. Jozef KOVÁČIK, Domáci servis: Mgr. Michal LIPIAK, Grafická úprava a monitoring: Jolana ŠINAJOVÁ, Fotoservis: Mgr. Peter ZIMEN
Adresa: Konferencia biskupov Slovenska, P.O. Box 113, 814 99 Bratislava, Telefón: 02 / 54435 380, Fax: 02 / 54433 292, e-mail: tkkbs@kbs.sk,

Internetová verzia spravodajstva TK KBS - www.tkkbs.sk